עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 26

<u>מיום ראשון, כ"ח אייר תשע"ו, 5.6.2016</u>

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 26 מישיבת המועצה

מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, כ"ח אייר תשע"ו, 5.6.2016

משתתפים:

עו"ד אבי גרובר	-	ראש העירייה
מר עידן למדן	-	סגן ומ"מ ראש העירייה
מר יעקב קורצקי	-	סגן ראש העירייה
גב' דוברת וייזר	-	סגנית ראש העירייה
גב' רות גרונסקי	-	חברת מועצה
מר שמואל גריידי	-	חבר מועצה
מר רפאל בראל	-	חבר מועצה
ד"ר איריס קלקא	-	חברת מועצה
מר אהרון אלמוג אסולין	-	חבר מועצה
מר טל עזגד	-	חבר מועצה
מר גיא קלנר	-	חבר מועצה
מר מרק מימוני	-	חבר מועצה
גב' שירה אבין	-	חברת מועצה

חסרים:

גב' נורית אבנר	-	חברת מועצה
מר עידו כחלון	-	חבר מועצה

נוכחים:

שירלי פאר	-	מנכ"לית העירייה
גידי טביב	-	גזבר העירייה
ניסים בן יקר	-	מבקר העירייה
אינג' ולדימיר לוין	-	מהנדס
עו"ד מיכה בלום	-	היועץ המשפטי
מר אריק דורון	-	מנהל אגודת הספורט
מר ערן רייף	-	מפרק החברה
מר רומי ברוכשטיין	-	מפרק החברה

עו"ד ניר אורן	- עו"ד מייעץ בעניין הקאנטרי
שי חורי	- מנהל שרונית

סדר היום :

1. אישור פרוטוקול ישיבת המליאה שלא מן המניין מספר 21 שהתקיימה ביום 10.4.16
2. אישור פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין מספר 25 שהתקיימה ביום 1.5.16
3. אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין מספר 22 שהתקיימה ביום 15.5.16.
4. מינוי גב' רותי גרונסקי ומר' צבי ברי כחברים בועדה החקלאית.
5. מינוי שני פקחים למחלקת פיקוח (דרגה 5 -8) :

   שמעון שלום ת.ז. 039692272.

   עוז כהן ת.ז. 034587196
6. אישור מתווה הפעלה זמנית של הקאנטרי קלאב, מיום 1.6.16 עד ליום 31.8.16, במסגרת הליכי פירוק.
7. שונות.

1. אישור פרוטוקול ישיבת המליאה שלא מן המניין מספר 21 שהתקיימה ביום 10.4.16

2. אישור פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין מספר 25 שהתקיימה ביום 1.5.16

3. אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין מספר 22 שהתקיימה ביום 15.5.16

מר אבי גרובר: ערב טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת מליאה מן המניין מספר 26. נושא ראשון, אישור פרוטוקול ישיבת המליאה שלא מן המניין מספר 21 שהתקיימה ביום 10.4, לא הועברו שום הערות.

מר אהרון אלמוג אסולין: הועברו, הועברו.

מר אבי גרובר: לישיבה של ה-10.4 לא הועברו הערות. יש 3 ישיבות שאנחנו מאשרים את הפרוטוקול שלהם היום, יש ישיבה של ה-1.5, יש ישיבה של ה-10.4 ויש ישיבה של ה-15.5. הישיבות של ה-10.4 ושל ה-15.5, לא היו הערות, לישיבה של ה-1 במאי הייתה בעמוד 29 בדברים של רפי "האנשים שלה יקרים לי עוד יותר", ולא "שלהם", כפי שנכתב, והיה תיקון לדברים שאתה אמרת, אהרון, שהולכים להיות שם 70 מיליון ₪ שיתחלקו, ולא 70,000 ₪ שיתחלקו. זה התיקונים היחידים. אנחנו צריכים להצביע, מיכה, עוד פעם?

עו"ד מיכה בלום: כן.

מר אבי גרובר: להצביע על כל ה-3? או רק על התיקון?

עו"ד מיכה בלום: על התיקון רק.

מר אבי גרובר: אז הפרוטוקול של ה-10.4 ושל ה-15.5 מאושר. ועל הפרוטוקול של ה-1 במאי, לפי 2 התיקונים שהעברתי. מי בעד אישור הפרוטוקול בהתאם לתיקונים? פה אחד. תודה רבה.

החלטה מס' 170: המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקול המליאה שלא מן המניין מספר 21 שהתקיימה ביום 10.4.16.

החלטה מס' 171: המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקול המליאה שמן המניין מספר 25 שהתקיימה ביום 15.5.16

החלטה מס' 172: המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקול המליאה שלא מן המניין מספר 22 שהתקיימה ביום 15.5.16

4. מינוי גב' רותי גרונסקי ומר צבי ברי כחברים בוועדה החקלאית

מר אבי גרובר: נושא הבא, מינוי גברת רותי גרונסקי ומר צבי ברי כחברים בוועדה החקלאית. אביעם, אתה רוצה להגיד כמה מילים? יש לך מה להגיד בנושא?

אביעם גפני: ברוכים הבאים.

מר אבי גרובר: שאילתות שלא הוגשו בזמן לא נדונות היום.

מר אהרון אלמוג אסולין: הן הוגשו בזמן.

מר אבי גרובר: איך?

מר אהרון אלמוג אסולין: הוגשו בזמן.

מר אבי גרובר: 7 ימים מראש צריך להגיש, לפחות 7 ימים מראש.

מר אהרון אלמוג אסולין: 7 ימים?

מר אבי גרובר: כן, זה פקודת העיריות, אתה מוזמן לבדוק.

מר אהרון אלמוג אסולין: חשבתי שזה 72 שעות.

מר אבי גרובר: אנחנו צריכים למנות חברת מועצה כחברה בוועדה החקלאית וגם מספר זוגי, ואנחנו צריכים,

מר אהרון אלמוג אסולין: שאילתה זה 7 ימים?

מר אבי גרובר: כן.

עו"ד מיכה בלום: הצעה לסדר זה 72 שעות, שאילתה זה 7 ימים.

מר אבי גרובר: פקודת העיריות קובעת "מספר חברי הוועדה החקלאית יהיה מספר הניתן לחלק ל-3, אך לא יעלה על 12, הכל כפי שתחליט המועצה ובאין החלטת המועצה, כפי שכבר נמסר בהתאם להוראות התוספת ה-3, הרכב הוועדה יהיה 2/3 יבחרו לפי התוספת ה-3, נציגי החקלאים, 1/3 שיבחר על ידי המועצה ושאחד מהם לפחות יהיה חבר מועצה. כל חברי הוועדה יהיו חקלאיים, פרט ל-1 שיכול להיות לא חקלאי. אם הוא חבר מועצה שנבחר על ידי חבריה." כיום משמשים כחברים אביעם גפני אור, רמי קנטור, יחזקאל סיט, ראובן אורן, שבתאי שרור, ערן אוזן, איתי קנטור ויהודה גפני. כמו כן, ליאור לווינסון, ראובן מנשה. אנחנו מבקשים היום, כדי להגיע לאותם 12 שזה

יתחלק ב-3, את רותי גרונסקי, חברת המועצה ואת צבי ברי.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> 2 אחרים יש.

<u>מר אבי גרובר:</u> הערות? שאלות? משהו? מי בעד? פה אחד. תודה רבה.

<u>החלטה מס' 173</u>: המליאה מאשרת פה אחד את מינוי גב' רותי גרונסקי ואת מר צבי ברי כחברים בוועדה החקלאית

5. מינוי שני פקחים למחלקת הפיקוח: דרגה 5-8. מר שמעון שלום, ת.ז 039692272 ומר עוז כהן, ת.ז 034587196

<u>מר אבי גרובר:</u> מינוי 2 פקחים למחלקת הפיקוח דרגה 5, 8? את מציגה את זה? בבקשה, שירלי.

<u>גב' שירלי פאר</u>: קלטנו 2 פקחים, הם צריכים לעבור תקופת למידה. התקופה הזאת הסתיימה, אבל בעצם בלי אישור של המליאה ושל המועצה לא נוכל להכניס אותם כפקחים מן המניין, זאת אומרת, לתת להם את הזכות לתת דו"חות על פי חוקי העזר הקיימים.

<u>מר אבי גרובר:</u> מדובר בשמעון שלום ובעוז כהן. צריכים להקריא את תעודות הזהות לפרוטוקול? מיכה?

<u>עו"ד מיכה בלום</u>: עוד פעם?

<u>מר אבי גרובר:</u> צריך להקריא את תעודות הזהות לפרוטוקול? או

שמספיק להגיד את השמות?

עו"ד מיכה בלום: תגידו את השם לפרוטוקול.

מר אבי גרובר: שם, אוקי.

גב' שירלי פאר: שמעון שלום התחיל לעבוד ב-15 למאי 2016, נקלט לעבודה, ועוז כהן התחיל לעבוד ב-22 למאי 2016.

מר אבי גרובר: שאנחנו הולכים להכשיר אותם כל מיני הכשרות נוספות?

גב' שירלי פאר: במידת הצורך, כרגע, על פי מה שאנחנו מחויבים, הכשרנו אותם למתן דו"חות וברגע שהמליאה תאשר אותם, הם יוכלו לתת את הדו"חות בפועל ולהיות שומרי החוק.

מר אבי גרובר: בהמשך, לפי הצורך אנחנו נוציא אותם לכל מיני השתלמויות ודברים.

גב' שירלי פאר: נכון, בהתאם לצורך, ריענון והשתלמות.

מר רפאל בראל: איזה סוג פקחים הם?

מר אבי גרובר: בינתיים.

גב' שירלי פאר: באגף הפיקוח שלנו. שמירה על הסדר,

מר אבי גרובר: דו"חות חנייה.

גב' שירלי פאר: חנייה.

מר עידן למדן: צריך גם אחד נוסף, לא?

מר רפאל בראל: לא בנייה?

מר אבי גרובר: לא.

גב' שירלי פאר: לא, פיקוח על הבנייה עשינו בנפרד מכרז, עדיין אין לנו,

מר אבי גרובר: שדרך אגב, לא כל כך הצליח.

גב' שירלי פאר: נכון. אנחנו בדפיציט של אנשים בתקן גם בפיקוח, דרך אגב, חסרים לנו.

מר עידן למדן: יש מכרז נוסף.

גב' שירלי פאר: והוצאנו, שנייה, הוצאנו מכרז,

מר רפאל בראל: שנים ניסינו לגייס ולא הלך לנו.

גב' שירלי פאר: הוצאנו מכרז לפיקוח רגיל, הגיעו מתוך 6 אנשים, מצאנו 2 מתאימים, אותם 2 נקלטו ובעצם אתם מאשרים אותם. הוצאנו עכשיו שוב מכרז, כי חסרים לנו עדיין 4 פקחים. גם בתחום הבנייה, אבל זה תחום אחר.

מר רפאל בראל: פיקוח על הבנייה דחוף בימים האלה.

מר אבי גרובר: אנחנו מאוד מאוד רוצים, אני יודע שמשרד הפנים כרגע מקדם הצעה לשפר את תנאי ההעסקה של הפקחים האלה, בנושא של פיקוח על הבנייה. ואני, תאמין לי, אני הכי אשמח שיש, אנחנו גם עובדים עכשיו על מדיניות אכיפה בנושא של הפיקוח על הבנייה, כדי שבאמת נעבוד לפי תוכנית מסודרת, מה אנחנו יותר חשוב לנו לאכוף, אנחנו עושים עוד שורה של פעולות בתחום הזה. מאז שנכנסתי חתמתי על כמה צווים, גם של הריסה, גם של הפסקת עבודות. זה מאוד חשוב לי להעביר מסר מהבחינה הזאת ואני אמשיך לנקוט בדרך הזאת. ואני חושב שהנושא הזה של באמת, אכיפת חוקי התכנון והבנייה, אחת המשימות העיקריות שלי בשנים הקרובות. יש לנו הרבה תוכניות, הרבה דברים שהייתי רוצה לראות קורים ברמת השרון, וזה בין

השאר תלוי בזה שאנחנו נוכל לאכוף את הזכויות שלנו כציבור על המרחב הציבורי. משהו שכרגע יש, בוא, זה לא סוד וזה גם לא משהו שקרה בשנתיים, 5 האחרונות, יש פה פלישות לשטחים ציבוריים, כל מיני פיצולי דירות, יש פה כמה מכות כאלה שהן מרכזיות, אנחנו מכינים את תוכנית האכיפה. בודקים גם אם יש לנו את כוח האדם המספיק כדי להתמודד עם כל הדברים האלה ובוחנים כל מיני אפשרויות מה לעשות כדי להיות מסוגלים לתת פתרונות.

מר רפאל בראל: מה עם השאלה שלי?

מר אבי גרובר: אז אני אומר, ואנחנו פרסמנו מכרז, לא הגיעו מועמדים. אני מאוד מקווה שמשרד הפנים יעשה את העבודה שלו וישפר את התנאים ואז באמת יהיה אולי יותר קל להעסיק. כרגע מכרז, אנחנו עכשיו בודקים אם אפשר ללכת לגורם חיצוני שיעזור לנו, יש שורה של צעדים שאנחנו בודקים. אני מקווה שנוכל לעשות משהו, ואם לא, בכוח האדם הקיים נצטרך לעשות הרבה יותר עבודה. אין לנו לוקסוס להגיד שאין לנו זה, אז אנחנו לא יכולים לעשות, אנחנו נצטרך לעשות הכל כדי גם במצב, בסגל האדם הקיים לתת תשובות והלוואי שנוכל לגייס יותר. התחום הזה, לא נחסוך את ה-2, 3, 4 פקחים האלה, אם צריך. אז, בסדר. אוקי, אז עוד פעם, למנות את 2 הפקחים למחלקת הפיקוח, דרגות 5-8, נכון? זו הבקשה? הראשון זה שמעון שלום והשני זה עוז כהן. מי בעד? פה אחד.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה לא נמנע אבל?

מר אבי גרובר: פה אחד.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה לא נמנע?

מר אבי גרובר: עזוב, פה אחד.

מר עידן למדן: זה לא איכות סביבה, אהרון, אם התבלבלת, כאלה

שלא עשו, אפרופו השאילתה של איריס. אם התבלבלת.

<u>החלטה מס' 174</u>: המליאה מאשרת פה אחד מינוי 2 פקחים למחלקת פיקוח: דרגה 8-5. מר שמעון שלום, ת.ז 039692272 ומר עוז כהן, ת.ז 034587196

6. אישור מתווה הפעלה זמנית של הקאנטרי קלאב, מיום 1.6.16 עד ליום 31.8.16, במסגרת הליכי פירוק.

<u>מר אבי גרובר:</u> סעיף הבא, אישור מתווה הפעלה זמנית של הקאנטרי קלאב, מיום 1.6.16 ועד יום 31.8.16, במסגרת הליכי פירוק. אנחנו המצאנו לכם פה חוות דעת, לדעתי מאוד מסודרת ומקיפה בעניין הזה, ואני באמת רוצה להגיד פה מילה טובה גם לדרג המקצועי של העירייה, שליווה אותי בימים האחרונים בהליך. יש פה סוגיה לא פשוטה שהמון שנים ככה מתנהלת ברקע, של מוקד כזה שנותן מענה לצרכים של המון ציבורים ברמת השרון. ואנחנו פה יושבים בחדר הזה כמה פעמים בחודש, והיו פה לא מעט ישיבות פתוחות לקהל בנושאים מאוד משמעותיים, אבל כמו שהיה פה ביום חמישי שעבר, אני, אישית, לא זוכר דבר כזה, אי אפשר היה לזוז בחדר, להגיע מהדלת עד לכיסא זה היה סיפור של כמה דקות, החדר היה באמת מפוצץ וראית שלאנשים באמת אכפת. אני חושב שעשינו פה מהלך, אני מאמין שעשינו מהלך חשוב, ושבראש ובראשונה, המטרה שלו זה להסתכל לא עכשיו על 3 החודשים, אלא על אחרי. לעזור לקדם פתרון לקאנטרי, אני מאמין שהקאנטרי נותן, מדובר על משבצת ירוקה, שאמורה לשרת את הציבור כשטח ציבורי פתוח, פארק, גינות, דברים כאלה. אני חושב שהקאנטרי עושה את זה בצורה

מאוד יפה. אני חושב שאנחנו יודעים לתת עבודה יפה מאוד באגודת הספורט בשרונית, אנחנו מקבלים המון מחמאות על איך ששרונית מנוהלת ומתוחזקת ואנשים, מי שמשתמשים שם, אנחנו רואים את זה גם במספרי המנויים, אנחנו רואים את זה גם בהרבה דברים אחרים ועושים שם עבודה מאוד יפה. כשיש במקביל את הקאנטרי שנותן מענה, אני חושב שאנחנו נותנים כיסוי נכון לעיר. ניצבנו פה במצב שאנחנו, כעירייה, חייבים לנו כסף, אנחנו התחלנו לדבר על זה, ישיבה קודמת, קיוויתי שאז כבר אני אציג פה איזשהו פתרון. הצדדים לא הצליחו להגיע לפה עם איזשהו נייר, אני חושב שבאמת נתנו להם כל צ׳אנס שבעולם להסתדר ביניהם בעניין הזה, כשאני מודה שמה שהנחה אותי, הסיבה שאני כל כך רציתי לתת לזה צ׳אנס היה, שבמסגרת העברה כזאת של ההסכם כמות שהוא, המשקיע היה אמור לכסות את כל חובות העבר, וזה בעיקר חובות גם להרבה מאוד עובדים, לאנשים שנמצאים בקאנטרי, ואני קיוויתי שזה יוכל להסתדר וכל העובדים יקבלו את השכר שמגיע להם והכל, ותהיה פה איזושהי המשכיות. הם לא הצליחו לעשות את זה. המשקיע, לא יודע בדיוק מה היה, אבל זה באמת, זה לא עניין שלי עכשיו. נדרשנו לנסות ולתת איזשהו פתרון. מה שאנחנו באנו פה ומה שהצגנו בפניכם זה איזושהי רשת ביטחון שאנחנו מודיעים שאנחנו מוכנים לתת עם הגבלה של סכום, זה לא בלתי מוגבל בסכום. ואני מאוד אופטימי שאנחנו, אולי אפילו לא נצטרך במהלך הקיץ לתת כספים משלנו. אנחנו נתנו פה, כמו שאמרתי, חבר׳ה של שרונית, תכף אתה תגיד כמה מילים, אם ישאל, אם תרצה להגיד משהו. אבל באמת אנחנו נותנים אנשים שיודעים להפעיל את זה, עושים את זה ביום יום, הם ילוו את המפרק, אני יודע שזה כבר, מהרגע הראשון, עוד לפני ה-1.6, באמת, הם הגיעו והם נותנים את כל הידע והמון את הכוח ואת הידע שלהם, המון מהזמן הם נותנים, באמת, בעבודה קשה, כדי להעמיד את הקאנטרי. אחת התופעות שגילינו שהיו שם מנויי זהב, אנשים שבאו ונכנסו חינם לקאנטרי, נכון? כל מיני נוהל כזה שיש

אנשים שמשתמשים חופשי בשירותי הקאנטרי ולא משלמים כסף. אז את זה אנחנו כמובן עוצרים מיד, אנחנו לא ניתן פה רשת ביטחון, לא ניתן כסף ציבורי כדי שאנשים ייהנו בחינם בקאנטרי, זה לא העניין עכשיו. אנחנו מעוניינים להמשיך, מי ששילם וזה, אנחנו לא נכנסים עכשיו לעניינים המשפטיים, זה העבודה שלך מול העבר לראות מי שילם, איך שילם ואנחנו גם נבחן את זה מאוד לעומק, אבל,

מר טל עזגד: מי זה שלך? על מי דיברת?

מר אבי גרובר: תכף אנחנו, תכף אני באמת אציג את האנשים שליוו אותנו בתהליך, והם גם יגידו כל אחד כמה מילים על הצד שלו בעבודה. אבל אנחנו באמת, השאיפה היא כרגע להשאיר את הקאנטרי בחיים, כדי שבהליך המכירה, או המכרז שאנחנו נעשה, אנחנו צריכים לראות בדיוק, כי אנחנו לומדים גם את המסמכים, עד כמה יש תוקף להסכם החכירה, כל הדברים האלה, אנחנו מנסים עכשיו ללמוד כמה שיותר מהר את כל הפרטים האלה. אבל באמת, לתת כמה שיותר סיכוי של הצלחה כמה שיותר גבוהה במכרז, וזה יעזור לנו, בכספים שנקבל, גם לכסות את החוב כלפי העירייה, שאני חושב שאנחנו הנושה הגדול, תקן אותי אם אני טועה, וגם לעובדים ולכמה שיותר גורמים. אז בוא, רק שנייה אחת נכיר את הנפשות הפועלות שליוו אותנו בתהליך הזה. כמובן שעוד פעם, מיכה וגידי מתוך העירייה, אריק דורון מאגודת הספורט, יחד עם שי חורי, שמנהל את שרונית. עורך דין ניר אורן, תרים את היד שיכירו אותך.

מר רפאל בראל: תציג, מה הוא עורך דין?

מר אבי גרובר: עורך דין מטעם משרד חיצוני, עניין אתכם לדעת באמת מה קרה? ראיתם פה אני חושב שיתוף פעולה מאוד יפה מצד משרדי עורכי הדין. הוא ליווה אותנו גם בתהליך, במקביל, הייצוג המשפטי של

העירייה, אתה יודע, בהרבה דברים אנחנו גם לוקחים ייעוץ חיצוני. היה ייעוץ חיצוני אחר, קרה מה שקרה, עוד פעם, אני לא רוצה להיכנס לזה, אמר מה שאמר, נוצר איזשהו מצג מסוים כלפי חוץ, אני יודע שהכוונה הייתה טובה, אבל אני חושב שהיה חשוב להעביר איזשהו מסר החוצה, שאנחנו כן רוצים לעזור ולתרום למהלך ולכן ביקשתי להחליף את עורך הדין. אני עוד פעם אומר, זה לא שאני חושב שבואייר התרשל, או עשה איזה משהו כזה, זה לא המצב. אני חשבתי שזה נכון כדי להעביר מסר מסוים, זה ככה לפעמים שאתה עובד בקטע ציבורי. בויאר ממשיך לעבוד עם העירייה בדברים אחרים, הוא ימשיך.

מר אהרון אלמוג אסולין: ... זה שהיא ניצחה. היא הדרך הנכונה, ולא הבלוף הזה שהבאת לנו לפני חודש, שהוא היה מצג של איומים, מצג של שירקס,

מר יעקב קורצקי: אהרון, למה אתה אומר ככה?

מר אהרון אלמוג אסולין: תן לי לסיים.

מר יעקב קורצקי: אהרון, אהרון,

מר אהרון אלמוג אסולין: תן לי לסיים.

מר אבי גרובר: אני עוד לא סיימתי ואתה לא נותן לי לסיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אוקי, אז תסיים ואני אחר כך אגיד.

מר אבי גרובר: אתה תגיד אחר כך.

מר יעקב קורצקי: במקום שתגיד, כל הכבוד, יש פה סוף סוף מנהיגות, אתה אמרת, תהיה מנהיג. הוא גילה פה מנהיגות.

מר אהרון אלמוג אסולין: ממש מנהיג.

מר יעקב קורצקי: זה מנהיגות.

מר אבי גרובר: תודה. ערן, בוא,

מר יעקב קורצקי: תגיד כל הכבוד.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה תגיד כל הכבוד.

מר יעקב קורצקי: כשצריך להגיד מילה טובה, תגיד מילה טובה.

מר אהרון אלמוג אסולין: ואני לא אגיד, כשזה היה ביזיון.

מר אבי גרובר: הוא לא יגיד כל הכבוד, כי זה עולה לו בריאות. הוא לא יגיד כל הכבוד, כי זה עולה לו בריאות. עזוב, ערן, בוא, תציג.

עו"ד ערן רייף: שלום, ערב טוב לכולם, שמי ערן רייף, אני המפרק הזמני שמונה לחברה, לתאגיד, שהוא בעל זכות החכירה והמנהל של המועדון עד עתה. אני מוכרח להגיד באמת תודה לגופי העירייה, על כל שלוחותיהם שהתגייסו ברוח חיובית, עם המון רצון טוב, על מנת לאפשר את המשך הפעילות של המועדון, כאשר בעצם האלטרנטיבה הייתה סגירת המועדון, אי מתן שירותים לקרוב למאה ילדי צהרון שנמצאים במועדון, למנויים ולהרבה מאוד פעילויות שהם חלק מהקהילה של רמת השרון, חוגי המוזיקה, חוגים בתחומי ספורט שונים, שכולם פעילים ומופעלים מתוך השטח הזה של המועדון. אנחנו מיד כשראינו שהתהליך הקודם לא הבשיל לידי הסכמה, פנינו לעירייה וקיבלנו שיתוף פעולה מאוד מאוד טוב, קיימנו ישיבה כדי לראות איך אנחנו מתגייסים להפעלה משותפת, לאחר שהדברים, אני מקווה, יאושרו פה במליאה. אנחנו כבר, במעט הימים שהיה לנו ביחד, בשיתוף פעולה עם שי ואריק מאגודת הספורט של העירייה ושרונית, מגבשים את מתווה הפעולה באופן שאנחנו נפעיל את המקום בצורה נכונה, שתצרוך ככל האפשר מעט מאותה רשת ביטחון שהעירייה הסכימה לתת, כדי שנוכל לעבור את הקיץ תוך מתן שירות מלא לקהילה, לאנשים, למנויים, לתושבים ולכל מי שמשתמש בשירותים של המועדון. כאשר במקביל אנחנו נפעל בהליך, בתיאום עם העירייה לעשות מעין מכרז, לא בדיוק מכרז, אבל המינוח הסמנטי פחות חשוב

עכשיו, שבו אנחנו נאתר מפעיל חדש למועדון. כמובן שאותו מפעיל יצטרך לקנות את הזכות הזאת בצורה מסודרת, בהליך שקוף שיאושר על ידי בית המשפט והאישיות,

מר אבי גרובר: ומשרד הפנים, ככל שיידרש.

עו"ד ערן רייף: כן, לפי כל הכללים, אמרתי, וכמובן שאותו גוף יאושר על ידי הרשויות המתאימות ובראשן העירייה, בהתאם לכללים שקבועים גם בהסכם החכירה של השטח הזה.

מר גיא קלנר: רגע, זכות החכירה כולל את נת"ע?

מר טל עזגד: כשמדובר על הסכם החכירה, האם זה על ה-9 שנים שנותרו? או שיש איזה מגמה? זה ברור לכולם שלא יגיע לפה שום משקיע שפוי ל-9 שנים.

עו"ד ערן רייף: הסכם החכירה, להבנתנו, הוא הסכם קיים והמטרה, כמו שאנחנו רואים אותה, היא לעבוד על בסיס הסכם החכירה הזה, לרבות המתווה שקבוע בתוך ההסכם.

מר גיא קלנר: מי זה לטעמנו? מי זה לטעמנו?

מר אבי גרובר: ערן.

עו"ד ערן רייף: לטעמנו זה המפרק.

מר גיא קלנר: המפרק.

מר אבי גרובר: הוא מטעמו, אני יכול, גיא,

מר טל עזגד: אתם מאמינים שיכול לבוא משקיע ל-9 שנים?

מר אבי גרובר: גיא, חשוב לי להגיד משהו פה, משרד הפנים, יש לו שאלות לגבי תוקף ההסכם הזה, ואת השאלות האלה אנחנו מבררים עכשיו.

האם הוא בזמנו אושר על ידי משרד הפנים? האם ההסכם הזה קיבל את כל האישורים שצריכים. אנחנו בודקים את הדבר הזה. מן הסתם, תהיה לזה השלכה האם ההסכם הזה תקף או לא, על צורת המכרז שתהיה. את כל הדברים האלה,

מר טל עזגד: לפני 40 שנה עכשיו, הולכים לבדוק מה היה?

מר אבי גרובר: אם ההסכם לא חוקי.

מר טל עזגד: מה?

מר אבי גרובר: אם ההסכם לא חוקי, אז כן, אז אנחנו לא נבוא ונמשיך להאריך הסכם לא חוקי, אלא אנחנו נבדוק, בתיאום עם משרד הפנים את תוקף ההסכם, ואנחנו נעשה את הפעולה. דרך אגב, אם ההסכם לא חוקי.

גב' שירה אבין: כל מה שהעירייה עד עכשיו בדקה, היא לא בדקה בשלב הזה אם זה חוקי או לא חוקי?

מר אבי גרובר: את שואלת בתור?

גב' שירה אבין: עכשיו.

מר אבי גרובר: ראשת העיר לשעבר?

גב' שירה אבין: לא, לא, אני שואלת בתור מה שאתם עכשיו עשיתם כאן בשבוע וחצי האחרון.

מר אבי גרובר: אנחנו, עוד פעם, אנחנו, יש לנו,

גב' שירה אבין: אנחנו לא קיבלנו אינפורמציה כזו בתקופתי, אז לא יכולנו לבדוק. אני שואלת אותך.

מר אבי גרובר: עוד פעם, מי שפה ניהלו את העיר במשך 12, 13 שנה ולא יודעים מה התוקף של דבר כזה, זה מאוד עצוב.

מר טל עזגד: זה פופוליסטי, נו, זה,

גב' שירה אבין: אתה בודק כל דבר עכשיו מה התוקף שלו?

מר אבי גרובר: אתה מנסה פה להציג כל מיני דברים, אז אני יכול לענות לך באותה מידה.

מר טל עזגד: ללבנת נזרי לעיתון אמרת, הבנו. אבל עכשיו,

מר אבי גרובר: אפשר לשחק לשני הכיוונים, כן, אני עכשיו בודק את תוקף ההסכם בדיוק, יש פה דברים, כמו שאתה אומר, יש פה סוג של ארכיאולוגיה של 40 שנה ומשהו שצריך לחזור אחורה.

מר עידן למדן: יש פה הסכם שנרשם על פי,

מר טל עזגד: ואתה חושב שב-3 חודשים שתממן את הקאנטרי תגמור את הסיפור הזה?

מר אבי גרובר: אני בטוח, כן, כן, הרבה יותר מהר מה-3 חודשים, אנחנו נבדוק את תוקף ההסכם, אנחנו נחליט איך יוצאים פה למכרז, איך יוצאים נכון למכרז קדימה.

מר טל עזגד: תביא כמה שיותר מהר את ההסכם ואז,

מר אבי גרובר: אבל אנחנו לא ניתן לתושבי רמת השרון,

מר טל עזגד: אני רוצה שתיתן את האפשרות למשקיעים לבוא לפה. אני ניסיתי בזמנו להביא, אף אחד לא רוצה,

מר אבי גרובר: אז יכול להיות שלא עשית את העבודה שלך כמו שצריך ובגלל זה אי אפשר לעשות את זה.

מר טל עזגד: זאת לא הייתה העבודה שלי, אגב.

מר אבי גרובר: אוקי, אתה אמרת 'אני ניסיתי'.

גב' שירה אבין: גם אתה ניסית ועובדה שלא הצלחת.

מר אבי גרובר: אתה אמרת 'אני ניסיתי'.

מר טל עזגד: כן, כן.

מר אבי גרובר: אני עוד לא ניסיתי להביא אף משקיע, כי בינתיים היה הסכם,

גב' שירה אבין: למה? לא היה כאן מישהו שסיפר לנו?

גב' רותי גרונסקי: זה לא אנחנו הבאנו.

מר אבי גרובר: לא הבאתי כלום. לא הבאתי כלום.

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר: חבר'ה, אני מסתדר. היה בעלים שטען שיש לו הסכם חכירה, היה פה בעלים שאומר 'יש לי הסכם חכירה שעיריית רמת השרון', גם בשלב מסוים, אפילו היה איזה סיפור עם משכנתא, כן נתנו לו, לא נתנו לו וכל מיני כאלה דברים. אני קיבלתי את זה כמצב קיים. הם באו ואמרו לי 'אבי, לנו יש משקיע', אם אתם זוכרים, אני לא הייתי מוכן להעמיד פה שום נושא להצבעה, אני הבאתי את זה כי אמרו לי 'אנחנו נביא לך הסכם ואתה תוכל להביא הסכם', אבל הם לא עמדו בזה. ואני בכל זאת באתי לפה ואמרתי 'חבר'ה, תקשיבו, אני רוצה מכם לקבל איזושהי קריאת כיוון כללית, לדעת אם בכלל יש על מה לדבר, או שאני מייצג את עצמי פה על סמך איזושהי מחשבה פרטית שלי, מה נכון או לא נכון'. קיבלתי פה איזושהי אמירה שאומרת בגדול הכיוון הוא חיובי, אנחנו רואים שמה שאת הקאנטרי צריך להמשיך לעבוד. עם האמירה הזאת, אחרי שישבנו פה בישיבה ובסדר, אמרו עלי קצת דברים וזה, וזה, בסדר, אני ילד גדול, אני אסתדר. באנו, ישבנו, נכנסנו לחדר ואחרים וזה, נתנו להם צ'אנס, כמו שאמרתי מקודם, מתוך מקום של קיוויתי שהם יוכלו

להסתדר ביניהם וככה הגורם החדש ייקח על עצמו את כל החובות ואמרנו את זה בצורה נורא מפורשת, זה יעבור למשרד הפנים ואם למשרד הפנים יש השגות על חוזה החכירה, אז הם יצטרכו לתת את התשובות שמה, ואני גם אמרתי כל הזמן למשקיעים ולכולם, אתם צריכים לקחת לעצמכם ייצוג משפטי, אתם צריכים לבדוק את הדברים האלה, זה אחריות שלכם לבדוק את כל הדברים האלה ואנחנו עכשיו עושים את העבודה ואנחנו נעשה אותה מאוד מהר, ננסה לבדוק בדיוק מה תוקף הסכם החכירה הקיים, ובדיוק, וטל, זה בדיוק מה שאתה מעלה, כי אם הסכם החכירה הקודם לא תקף, אז אנחנו נבוא ואנחנו נביא הסכם חדש, שכן, ידבר על יותר מ-9 שנים ואז משקיע שיבוא ויהיה לו אופק. ואני גם אמרתי פה, אם אתה זוכר, בישיבה, שאני, אישית, תומך בלתת מעבר ל-9 שנים, בדיוק כמו שאתה אומר, כי אף אחד לא יבוא ויעשה השקעה לתקופה כל כך קצרה, זה כבר לא 9, זה קצת פחות.

גב' שירה אבין: אבל זה בדיוק העניין, אבי, אם,

מר אבי גרובר: ואני אגמור עוד משפט אחד, שירה, עוד משפט אחד. ובשביל לעשות את ההליך הזה בצורה כמו שצריך, בגלל זה לא הלכנו על עוד חודש, ועוד חודש, ועוד חודש, שאנשים שמה, שהלקוחות לא יודעים מה קורה איתם שבוע הבא ובצורה כזאת באמת אי אפשר לנהל, על מנת שאנחנו נוכל לבוא ולהציע מנוי כמו שאנחנו עושים ל-3 חודשים לקיץ, במחיר,

מר טל עזגד: כמה מנויים יש היום רשומים?

עו"ד ערן רייף: יש בסך הכל במועדון כ-2,500 מנויים רשומים, בשנה האחרונה. חלקם עכשיו בהליך חידוש, כי המנוי שלהם הסתיים, בין בסוף אפריל או בסוף מאי.

מר טל עזגד: כמה הגיל השלישי מתוכם? ידוע?

עו"ד ערן רייף: אני לא יודע להגיד את הנתון הזה. אבל,

מר טל עזגד: לא, זה לחיצה על מחשב, כי זה משהו מהותי כלכלי שם.

עו"ד ערן רייף: זה מהותי כלכלי, אבל לא דרמטי.

מר אבי גרובר: לא מדובר באוכלוסייה נזקקת ברמה שהם צריכים רווחה. כמה פנסיונרים יוכלו לשלם את המנוי, בטח את המחירים שאנחנו מבקשים? לא, זה לא, זה לא איזושהי אוכלוסייה של אנשים, נזקקת, שהם צריכים את הרווחה כדי לעשות מנוי בקאנטרי.

עו"ד ערן רייף: יש קבוצה גדולה, יחסית, של מנויים פנסיונרים, והם מקבלים הנחה כפי שהיה נהוג כל השנים, מהתעריף למכירה המלא של המועדון וגם במתווה שאנחנו בחודש שאנחנו הפעלנו בתקופת הקפאת ההליכים, הם גם קיבלו הנחה ביחס למנויים אחרים. כרגע אנחנו מתחילים, בתקופת הקיץ, זו תקופה עמוסה, תקופה עם ביקושים גדולים, המחיר שמבוקש הוא מחיר, הייתי אומר, שווה לכל נפש, שהוא באמת לא מחיר יקר, לא ליחידים, לא לפנסיונרים וגם לא למשפחות. הוא מחיר שהוא פחות מהמחירים שמקובלים במועדונים אחרים, בערים אחרות, שווה ערך, פחות או יותר. יכול להיות שהמתקנים בערים אחרות הם באמת יותר מודרניים, אבל אנחנו בסך הכל נותנים בתוך המועדון הזה מגוון שירותים מאוד רחב, מעבר למה שמקובל במועדונים מהסוג הזה, בתעריף הבסיסי של המנוי.

מר טל עזגד: שלא יובן לא נכון, אני לא דואג לרווחת התושבים כרגע, אני דואג להכנסות של הקאנטרי, לא לזה התכוונתי, אם הבנת אותי לא נכון.

מר גיא קלנר: אני איבדתי משהו בדרך, בישיבה, אני לא הייתי בישיבת סיעור המוחות, הייתי בישיבה האחרונה שהייתה פה. הייתה נקודה שבה,

מר יעקב קורצקי: לתת להם תשובות.

מר גיא קלנר: סליחה רגע, יעקב.

מר יעקב קורצקי: אני מתנצל שאני אומר את זה, אבל אנחנו מסתכלים פה, אתם כרגע מסתכלים כעסק וזה הכל נכון, בשורה תחתונה זה כסף.

מר טל עזגד: יש תקציב, חבר'ה, עוד לא עשינו תקציב, הכסף הזה ילך למשהו על חשבון משהו.

מר יעקב קורצקי: הראייה של אנשים שנבחרו להנהיג את העיר הזאת, היא צריכה להיות מעבר, ויש פה ציבור עצום של אנשים שצריך את זה.

מר אבי גרובר: רגע, שנייה, בוא נבין גם, חשוב גם להבין משפטית משהו. ההוצאות האלה, הן מה שנקרא הוצאות פירוק, זאת אומרת שיש להן דין קדימה בתוך הליך המכירה. זאת אומרת שזה,

מר עידן למדן: אבל חשוב לנו להבין.

מר אבי גרובר: אז אני אמרתי שהמקסימום, מקסימום רשת הביטחון שאנחנו נותנים היא עד 1 מיליון ₪. רשת הביטחון, לפי המסמך ששמנו בפניכם, בוא, אין פה, אנחנו שמנו מתווה.

מר רפאל בראל: דיברת על רשת ביטחון.

מר אבי גרובר: נתנו לכם מתווה שמדבר בצורה, מפרט גם, רפי.

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר: רפי, אתה קיבלת את החומר כחבר מועצה, בחומר לסדר היום, ההוצאות שהיו, היו סדר גודל של 700,000 בחודש, ההכנסות על מין חודש כזה, שלא היה ברור ממשיך, לא ממשיך, איך ממשיך, כל הדברים האלה, היה סדר גודל של 250,000 ₪ ואנחנו הגבלנו את רשת הביטחון ב-1 מיליון ₪. עכשיו, אני אומר לך,

מר רפאל בראל: איך, אם אתה אומר 700, כנגד, סליחה.

מר אבי גרובר: שנייה, כי לא נשלם, כי במקרה, כי יש לי, אני לא מוכן שהגוף הזה עכשיו שהם יצאו לדרך במין מחשבה שיש להם כמה כסף שהם רק רוצים וילכו ויבואו לי עוד 3 חודשים עם חשבון של 4.5 מיליון ₪ ויגידו לי 'תשלם'. לזה אני לא מוכן. הם יצטרכו להתכנס לתוך תקציב, שגם אתה, כחבר מועצה יהיה ברור מה המקסימום שיכול להיות בו. אני, כראש העיר אצטרך בתוך התקציב, שאנחנו, במהלך החודש הקרוב נאשר אותו, אני אצטרך לשמור איזושהי רזרבה מסוימת, יכול להיות. נראה, לפי איך הפעילות. אנחנו עכשיו יוצאים למבצע של מנויים, אני חושב שזה 900 ₪ ל-3 חודשים, נכון? לבן אדם? שזה מחיר באמת, לדעתי, שהוא מחיר יפה.

גב' שירה אבין: זה חודשי, עכשיו? הפרמטר הוא חודשי?

עו"ד ערן רייף: 3 חודשים.

מר אבי גרובר: אפשר לעשות מנוי ל-3 חודשים, תהיה גם כניסה חד פעמית, אנחנו, תכף אתה תסביר את זה. אנחנו גם מתכוונים, אריק העביר רשימה של עבודות שצריך לבצע גם מיד, גם יש פה איזושהי הוצאה מיד, מסננים, בדברים, כיסאות.

מר טל עזגד: מה העלויות של האחזקה?

מר אבי גרובר: אבל אני אומר, מקסימום רשת הביטחון שאנחנו אומרים, אמרו פה, סך ההוצאה היה בחודש סדר גודל של 600 ומשהו, תלוי גם אם משלמים לנו ארנונה או לא. ההכנסה שהייתה, הייתה סביב ה-250,000 בחודש, הייתה פה איזושהי דלתא של 400, אנחנו מאמינים שדרך המנויים, הכניסות החד פעמיות, כל הדברים האלה ועצם זה שזה חודשי הקיץ, יותר חם, אנשים באים, עם השיווק, אירועי קיץ, קייטנות, כל מיני כאלה דברים, פעילויות שנעשה שם, אני בטוח שאנחנו לא נגיע, אפילו לא קרוב לסכום הזה.

וגם אם נצטרך להוציא סכום מסוים, במסגרת הוצאות הפירוק, תראה, יש המון ביקוש במכרז הזה. המון אנשים מתעניינים, שואלים אותי ומה ומה ואני אומר להם 'חבר'ה, אני לא עונה עכשיו לאף שאלה על המכרז, יש מפרק, יש את אנשי המקצוע, הם יטפלו במכרז.' אני לא מוכן להתייחס למכרז הזה בכלל. אני לא חושב שזה נכון שאני אתעסק איתו ושלא תהיה אלי עליה לרגל של קונים ולא קונים, אני פה נותן איזושהי פלטפורמה, אנשי המקצוע, דרך המכרז יעשו, יש מפרק, הוא יבצע את הליך המכרז, אוקי? הוא יתעסק עם זה, זה לא אצלי, אני לא מוכן לדון על זה, לא מוכן להתעסק.

<u>מר עידן למדן</u>: בכל מקרה זה יצטרך אישור גם של הוועדה וגם של משרד הפנים בסוף.

<u>מר אבי גרובר</u>: הקונה ישים סכום של כסף מסוים, ההוצאות שלנו הן בדין קדימה.

<u>מר רפאל בראל</u>: עדיף להעביר את העסק הזה כשהוא חי מאשר מת. זה ברור.

<u>מר אבי גרובר</u>: יפה.

<u>מר רפאל בראל</u>: לכן שאלתי כמה זה עולה לנו?

<u>מר אבי גרובר</u>: אז אני אומר, רפי,

<u>מר רפאל בראל</u>: הנה, הסברת.

<u>מר אבי גרובר</u>: זה גם נמצא במסמכים.

<u>מר רפאל בראל</u>: לפי המספרים שנתת לי זה לא 1 מיליון, אבל בכל זאת.

<u>מר אבי גרובר</u>: אז אם נראה שזה מגיע לסכום הזה, אז הוא יודע שאין לו יותר את הסכום הזה, שהוא לא יקבל יותר מהסכום הזה, בטח לא אם

נעבור פה. הוא צריך לדעת, הם צריכים לדעת מה אנחנו מצפים מהם, לאיזה תוצאות אנחנו מצפים מהם ב-3 החודשים האלה, והם לא יוכלו לעבור אותה. הם אנשי מקצוע, זה התפקיד שלהם, הם ידעו למצוא אותנו עד עכשיו, הם ידעו למצוא אותנו הלאה, ואם צריך אז אני אכנס לזה יותר, ועוד פעם, יש לי את אנשי המקצוע, הם יודעים לתת את הדברים האלה, הם עושים את זה ביום יום. חבר'ה, אנחנו מפעילים מועדון ספורט ברמת השרון, אנחנו מכירים את האוכלוסייה, זה לא שיש במערבית אוכלוסייה כזאת ובמורשה אוכלוסייה אחרת, לשרונית מגיעים מכל רמת השרון וגם לקאנטרי מגיעים מכל רמת השרון. אז אין פה איזשהו שני סוגים שאנחנו כאילו לא מכירים. אנחנו עושים את זה ואנחנו עושים את זה טוב, וחלק מהאנשים, טל ידע גם, הוא מכיר טוב את העבודה של שרונית, ואנחנו יודעים לעשות את זה יפה מאוד.

<u>מר טל עזגד</u>: טל מאוד מוטרד, אחרי 6 שנים שהיה יושב ראש אגודת הספורט, כמה פעמים המחשבה הזאת, יחד עם שני הג'נטלמנים שיושבים פה עלתה, לקחת את שרונית, כמה זה באמת היה, לקחת את הקאנטרי, כמה באמת זה היה אמור לעלות.

<u>מר אבי גרובר:</u> אני לא פוסל את זה, דרך אגב, טל.

<u>מר טל עזגד</u>: כמה מיליונים.

<u>מר אבי גרובר:</u> אני לא פוסל את זה כאפשרות. אני לא פוסל את זה כאפשרות, שגם אנחנו נכנס. זה מהלך שנצטרך לשבת עליו. אבל עכשיו היה חשוב,

(מדברים יחד)

<u>מר טל עזגד</u>: תאמין לי יודעים כמה זה יעלה, הם יכולים כבר להגיד לך, זה נבחן כמה פעמים.

מר אבי גרובר: טל, אני חושב שזה משהו רציני שצריך לקחת אותו מאוד ברצינות, זה לא איזושהי הפתקה שנכנסים אליה לשנתיים, שלוש. אם העירייה לוקחת את זה על עצמה, היא לוקחת את זה להמון שנים. התושבים צריכים לדעת לאן הולכים, צריך לבצע שם השקעות, צריך להשקיע במקום הזה, צריך להעמיד אותו על הרגליים. זה לא החלטה שמקבלים ברגע. ולכן, בגלל שאני לוקח את זה ברצינות, אז אני לא מוכן לבוא לפה אחרי יומיים, שלושה, עם איזשהו כזה, יש לי רעיון, בואו נראה איך זורמים איתו. לא, אנחנו נשב ונעשה עבודה. כרגע אנחנו משאירים את הקאנטרי בחיים, התושבים שמה, שלא נסגר לדקה הקאנטרי, הוא לא נסגר לדקה, ממשיך לתת את השירות לתושבים. היו פה אימהות שכבר התחייבו להם לעשות אירועים ודברים כאלה, אנחנו באמת רוצים שאנשים, בסך הכל זה תושבי רמת השרון, הלוואי, יש עובדים, באים אלי עובדים,

מר רפאל בראל: גם אמרתי לך בישיבה הקודמת.

מר אבי גרובר: בסדר, רפי, אז אני עושה, אני מקשיב. לא הייתי מוכן, אמרו לי פה מילה מאוד קשה, שירקס, ואני מצפה להתנצלות, כי שירקס זה כשאתה עושה קומבינות ואתה מנסה לעשות לכיס הפרטי שלך דברים ואני חושב שזה מילה מאוד חמורה שהשתמשת בה, ואני חושב שאתה צריך ככה לחשוב טוב על המילה הזאת ולהתנצל.

מר רפאל בראל: פעם שעברה הפסיקו אותי באמצע.

מר אבי גרובר: להתנצל. אני חושב שאני הולך פה הכי גלוי שיש, הכי חשוף שיש, מביא לפה, לא בשום חדרים אחרים, לא חותם שום נייר.

מר אהרון אלמוג אסולין: מי שהביא את היזם ומחליפו זה אתה. השירקס לא התייחס אליך.

מר אבי גרובר: לא, הבעלים ניסתה להביא משקיע,

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר: מי שדיבר פה פעם קודמת,

מר אהרון אלמוג אסולין: התייחס על קשר ביניהם, שהגיע לפה, אחרי שאתה מחליף יועץ משפטי ועכשיו אתה חוזר בדיוק לדרכו של היועץ המשפטי הקודם. ומי שעצר את כל המהלך הזה ברוב חסדו, זה האדון הזה שקוראים לו מיכה בלום. שהוא זה שבא ואמר לך שמה שאתה עושה, לא ייעשה.

מר אבי גרובר: שלמה ורטהיים והיועץ המשפטי, עבד יפה מאוד עם היועץ המשפטי החדש ויחד הם הכינו פה חוות דעת מאוד יפה שבה הוא אומר, הם ידעו לשתף פעולה יפה, והם שיתפו פעולה יפה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה שם לב מה קרה בין הנאום שלך לפני חודש לנאום שלך היום? זה הנאום שרצינו לשמוע לפני חודש.

מר גיא קלנר: אבל עוד לא היו נתונים.

מר עידן למדן: נו, באמת.

מר אבי גרובר: גיא, היו נתונים. היו רק 2 אנשים שהביאו את המשקיע. זה הכל.

מר אהרון אלמוג אסולין: מיד אחריי אתה התעוררת.

מר אבי גרובר: אהרון, עמד פה ודיבר-

מר גיא קלנר: על משהו אחר התעוררתי.

מר עידן למדן: הוא התעורר על זה... לקחת חלק בחזרה...

גב' שירה אבין: ... כל הכבוד, גיא. שיחקת אותה.

מר טל עזגד: בוא הנה, הריצה שלך סלולה. השנתיים האלה יהיו לך קלות.

מר גיא קלנר: אתה תומך בי?

מר אבי גרובר: שלמה ורטהיים, עורך דין שלמה ורטהיים שדיבר בישיבה הקודמת היה נציג הבעלים, כנציג הבעלים, אני ביקשתי שהוא יגיד כמה מילים, כדי שאתם תדעו איפה, מה מצב הדברים כרגע. עוד פעם, כולנו נבחרנו על ידי התושבים האלה, אי אפשר לבוא ולהגיד למי הם הצביעו בהמוניהם ולמי לא, אני חושב שהנושא הזה, כולנו במהלך חוגי הבית שאלו גם על הקאנטרי, כולם רצו לדעת מה קורה עם זה. ורציתי שאתה תקבל תמונה, כחבר מועצה, איפה הדברים. בא נציג הבעלים, בא, ניסה להציג את הטענה שלו. אני קיבלתי מכם איזושהי קריאת כיוון לאיך אתם רואים את המשך הפעילות של הקאנטרי וכך עבדתי. אני חושב שעשיתי נכון מאוד, שקוף מאוד, לא ניסיתי לקיים את זה בחדרי חדרים, אם הייתי מנסה לעשות איזה שירקס, כדבריך, אז בטח שלא הייתי מביא את זה לפה כדי שיתנהל דיון ציבורי בכל רמת השרון על מה עושים עם הקאנטרי ומה לא. מי שמחפש לעשות דברים, אז הוא עושה אותם בחדר בפנים ולא עושה את זה פה בחדר המועצה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא נפגשת עם היזם החדש והיזם החדש לבד?

מר אבי גרובר: אם נפגשתי איתם? ברור שנפגשתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: לבד?

מר אבי גרובר: מה זה לבד?

מר אהרון אלמוג אסולין: לבד, בלי יועצים, בלי יועץ משפטי, בלי נוכחות של עובדי עירייה.

מר אבי גרובר: כן, הם באו לשאול אותי שאלות, קיבלו תשובות

שאני אשמח לראות את ההסכם קיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שזאת התנהלות לא נכונה.

מר אבי גרובר: אוקי, זו דעתך.

מר אהרון אלמוג אסולין: במסגרת שקיפות, השקיפות צריכה להיות מול כולם.

מר אבי גרובר: בוא אני אלמד אותך משהו על ראשות עיר, על ראש עיר, ראש עיר נפגש עם המון גורמים,

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא מעניין אותי.

מר אבי גרובר: במהלך העבודה שלו, זה חלק מהתפקיד שלי להיפגש עם אנשים שרוצים לעשות לטובת רמת השרון, הם באו אלי, היו להם שאלות, קיבלו תשובות,

מר אהרון אלמוג אסולין: יש בעיה, לכן אתה מפטר את היועץ המשפטי.

מר אבי גרובר: קיבלו תשובות, החלפתי יועץ משפטי בייעוץ חיצוני.

מר אהרון אלמוג אסולין: רגל גסה ומתערב ברגל גסה בשיקוליו של היועץ המשפטי.

מר אבי גרובר: זאת דעתך. אתה מדבר מילים גדולות, דיברת מילים גדולות.

(מדברים יחד)

מר גיא קלנר : אני רוצה להגיד 3, 4 משפטים ושאלה, כי חסרה לי אינפורמציה. אמירה ראשונה, בעיני, חלק מכוחה של אופוזיציה זה מידי פעם להוריד את הכובע ולהגיד סחטיין, הגעתם להישג יפה. גם במסגרת הנסיבות הספציפיות שהיו בתוך העניין.

מר רפאל בראל : עוד לא.

מר אבי גרובר: כשנגמור את המכרז.

מר גיא קלנר: לא הפרעתי לך.

מר אבי גרובר: עובד, הקאנטרי לא נסגר לרגע.

מר טל עזגד: גיא, דלג לבא, האופוזיציה הזאת עדיין יושבת בשקט.

מר גיא קלנר: הסיטואציה, אני אגיד מה היה לי חילוקי דעות וגם מה שאמרתי על מיכה והכל.

מר טל עזגד: יאמר לזכות האופוזיציה הזאת, שנותנת לראש העירייה לפחות להמשיך, למרות שהוא אומר שהוא יכול כבר ללמד, אבל נותנים לו את הזמן ללמוד.

מר גיא קלנר: סבבה, אמירה ראשונה, אני חושב שיש,

מר טל עזגד: כמגמה.

מר גיא קלנר: טל, הסיטואציה הספציפית שבמסגרתה העירייה יושבת בתוך משולש, שהיא פוזיציה די משקיפה בהקשר הזה, לא פוזיציה מחוללת, לפחות עד שבית המשפט יתערב, ויש סיטואציה נתונה, שאפשר לסגור את הקאנטרי ומנסים קודם כל לגרום לו להמשיך לעבוד, הפתרון שהונח על השולחן ממצה, לא יודע אם באופן אידיאלי מלא, מלא, אבל בהכרח באופן אופטימיאלי, ולכן אני חושב שבמקרה הזה, אפשר להגיד סחטיין על פתרון הביניים.

מר טל עזגד: אני אומר סחטיין.

מר גיא קלנר: עוד לא גמרנו,

מר טל עזגד: שאפו גדול על ה-3 חודשים, מה קורה אחר כך? זאת הייתה השאלה שלי.

מר גיא קלנר: אוקי, יפה, קודם כל כבר אמירה טובה מצידך.

מר אבי גרובר: אתה תהיה חלק מזה, טל, אתם תהיו חלק מזה. אני לא יושב בחדר, אני לא יושב בחדר, עושה שמה, עושה מה שבא לי.

גב' שירה אבין: למה אתה כל הזמן זורק? מה אתה רוצה להגיד בזה, מה? מי עשה? מי?

מר אבי גרובר: מה זאת אומרת מי עשה? אנחנו עשינו, עשינו. ישבנו פה,

גב' שירה אבין: אתה גם יושב בחדר, מה זה אתה לא יושב בחדר?

מר אבי גרובר: מה זה יושב בחדר? אני נפגש כל הזמן.

גב' שירה אבין: לא, אתה אומר 'אני לא יושב בחדר ועושה עסקים'.

מר טל עזגד: אבי, אני חושב שיש פה אי הבנה מוחלטת, גיא.

מר גיא קלנר: אבל למה אתם לא נותנים לסיים?

מר טל עזגד: סליחה, לא, אתה פונה אלי, אז אני עונה לך.

מר גיא קלנר: אני פונה אליך ברעות.

מר רפאל בראל: לא, אתה פונה אלינו.

מר גיא קלנר: אליכם, אל כל חבריי בהווה, בעבר ובעתיד. זו הערה ראשונה, הערה שנייה שאני בהקשר הזה אמרתי את עמדתי גם בפעם הקודמת, תוך כדי הערכה רבה לעורך דין מיכה בלום, זה שיועץ משפטי לעירייה, כמו שאני אומר בכל דיון כמעט, הוא יועץ משפטי עד לנקודה של שחור ולבן, אם זו נקודה אפורה, הדרג הציבורי הוא הדרג המחליט, הוא הדרג שלוקח את המושכות, הוא הדרג שמנהל את העיר, הוא הדרג שצריך להביא פתרונות יצירתיים, וזה לא משנה מי יושב שמה. אמרתי את זה, אני זוכר, אבי, שירה,

איציק, לפני כן לא הייתי. זה הדרג שצריך לקבל, ביחד איתנו, את ההחלטות הציבוריות והפוליטיות ברמת השרון. והיועץ המשפטי, אלא אם כן עברנו קו, שהוא קו ברור, של אי חוקיות, הוא יועץ, נקודה. ובקטע הזה, אני אומר שככה אנחנו צריכים להמשיך וזה אורחות החיים שאנחנו צריכים לסגל לעצמנו בהקשר הזה, בהקשר של ייעוץ משפטי. מה שמטריד, לא מטריד אותי, אלא אני רוצה רק להבין, כי חסר לי המידע. אנחנו סיימנו את הישיבה הקודמת בנקודה שבה התפרץ פה היועץ המשפטי של המשקיעים, שלא זוכר את שמו כרגע.

<u>מר אבי גרובר:</u> של הבעלים, של מי שהיה בעלים, עורך דין שלמה ורטהיים, הוא היה עורך דין של הבעלים.

<u>מר גיא קלנר</u>: כן, ובנקודה שבה שהוא רצה לקבל מאיתנו עמדה כלפי בית המשפט, האם אנחנו נהיה מוכנים להאריך את זכות החכירה, גם ב-9 וגם בעוד תקופה, או לוותר על ה-9 ולקבל עוד 49. מה קרה עם הנקודה הזו?

<u>מר אבי גרובר:</u> אז אני אסביר מה קרה, אני לא הייתי מוכן,

<u>מר גיא קלנר</u>: אם אתה יכול גם להסביר מה דינם של הזכיינים כרגע, של משפחת שפירא, לצורך העניין?

<u>מר אבי גרובר:</u> אני לא הייתי מוכן לתת תשובה תיאורטית.

<u>מר עידן למדן</u>: יש מפרק.

<u>מר גיא קלנר</u>: שיסביר מה דינם.

<u>מר אבי גרובר:</u> חבר'ה, שנייה. אני לא הייתי מוכן לתת מין תשובה תיאורטית כזאת. אני אמרתי להם, אני מוכן לדון רק על סמך מסמכים. אני, כראש עיר, שעומד בפני, יש לי מועצה שנבחרה, והיא זאת שמוסמכת לאשר, אני לא יכול להביא לפה משהו כללי, או איזושהי אמירה כזאת שאנחנו מוכנים, שאני אפילו לא יודע מי מאריך, באיזה תנאים יהיה אותו המשך של

חכירה, מה ישלמו, מי משלם? מי אחראי? נופל עובד, נופל מנוי בקאנטרי, למי הוא הולך לקבל את הכסף? אני לא מוכן כל שנה לחזור לפה שהמשקיע הוא כן משקיע או לא. דרך אגב, אתה שואל על הייעוץ המשפטי וחשוב לי להגיד איזה משפט בעניין הזה. לא החלפתי ייעוץ משפטי כדי שהוא יסדר לי את תפישת העולם שלי, או לא הזמנתי איזושהי חוות דעת, אתה אומר 'הנה, מה שהקודם חשב קרה.' אז זה בדיוק מראה לך שהסיבה הייתה שעמד בוייאר בבית המשפט ואמר משפט שהופיע בפרוטוקול בצורה ברורה, העירייה לא מוכנה להאריך את הסכם החכירה. זה היה בניגוד לעמדתי וזה לא שיקף את העמדה שלי וממה שהבנתי, גם את העמדה של המועצה הזאת. נאמר, הוא טוען "דבריי הוצאו מהקשרם, זה לא מה שאמרתי, אבל ככה זה השתקף בפרוטוקול." ואני גם מאמין לו. אבל הציבור שקרא את הפרוטוקול וגם כל הגופים מסביב שרלוונטיים, קיבלו תמונה לא נכונה של העמדה של העירייה. ולכן, ורק מהסיבה הזאת, אני חשבתי שזה נכון להחליף את עורך הדין, כדי להעביר את המסר שהעירייה כן מוכנה להאריך את תקופת החכירה. שאין לנו התנגדות עקרונית להארכת תקופת החכירה, זו הייתה הסיבה היחידה שעשיתי את מה שעשיתי. ולכן עשיתי את המהלך, וכמו שאתה רואה, בא יועץ משפטי חיצוני חדש שעזר למיכה, כי באמת, מיכה פה נתן המון עבודה והמון השקעה, ואנחנו עובדים ואני באמת, אנחנו יושבים ואנחנו יודעים לדון על הנקודות לעומק ומה שנקרא, להפוך ולהפוך, ועובדה שבסופו של דבר, כמו שאתה אומר, מה ההבדל הגדול? נכון, כי זו לא הייתה המטרה, לא ביקשתי פה לתפור, במירכאות, איזושהי עמדה אחרת שיש לי בשביל לנסות לעזור לה לעבור. לא הזמנתי פה חוות דעת, הם צריכים לשקף לי את החוק, הם צריכים ללוות את ההליך כדי שהוא יהיה הכי שקוף.

<u>מר גיא קלנר</u>: רגע, סגור את הפינה, אז לא רצית באופן תיאורטי לתת,

מר אבי גרובר: אז אני אומר, לא הייתי מוכן בלי הסכם וזה גם מה שעלה בכל הדיונים, באו אותם אנשים לבית המשפט ואמרו, הוא אמר לפרוטוקול,

מר גיא קלנר: אבל זה ביצה ותרנגולת, הוא אמר 'אני לא מוכן הסכם בלי שיש לי',

מר אבי גרובר: הוא אמר 'אני לא מוכן לשלם לעורכי הדין שלי שיכתבו הסכם בלי שאני יודע מראש שיש לי', בלי שאני חותם מראש על הצ'ק, ואני סליחה, עם כל הכבוד, זה לא צ'ק שלי פרטי, זה צ'ק של תושבי רמת השרון, של עיריית רמת השרון, אני לא מוכן לחתום עליו ככה.

מר גיא קלנר: אז זה נתקע על הבסיס הזה?

מר אבי גרובר: אני לא מוכן לתת התחייבות.

מר עידן למדן: זה לא נתקע על הבסיס הזה, הם לא עשו את מה שהם היו אמורים לעשות.

מר גיא קלנר: הוא רצה אמירה של העירייה האם היא תאריך את הסכם החכירה, העירייה אמרה 'אני לא מוכנה',

מר אבי גרובר: אני אמרתי בצורה הכי מפורשת בעולם,

מר עידן למדן: אתה לא ידעת בשלב הזה מי עומד מאחורי,

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר: חבר'ה, זו שאלה פשוטה, אני רוצה לענות לה תשובה פשוטה, שזה יהיה בצורה ברורה בפרוטוקול.

גב' שירה אבין: אם הם היו מגיעים להסכם, אז ההסכם תופס, משפחת שפירא הייתה חוכרת את זה.

מר אבי גרובר: ההסכם תופס בתנאי שהעירייה הייתה מאשרת אותו. אני לא הייתי מוכן להמשיך באיזה מין דיון תיאורטי. את העמדה הזאת גם הלכתי בעצמי לבית המשפט וגם אמרתי את זה לשופט. אנחנו מוכנים להאריך, ברמת העיקרון, אני מוכן אפילו בעניינים הכספיים, בכפוף לאישור המועצה, אני גם מוכן לראות אם אני משתתף או לא משתתף בעניין הזה, תצטרך המועצה לאשר. אבל אני לא יכול לחלק באמירות כלליות, שאני מוכן להאריך לעוד 49 שנים.

מר גיא קלנר: ובנקודה הזו המשקיעים הלכו?!

עו"ד ניר אורן: בנקודה הזו המשקיעים הלכו להכין הסכם.

מר אבי גרובר: ולא חזרו, לא חזרו עם הסכם. ואז אמר השופט 'אני הבנתי, אין משקיע, אני מפסיק את המהלך הזה, אני נתתי עד עכשיו צ'אנס לבעלים לבוא ולהציג מישהו מטעמם, מתמנה מפרק'. מאותו רגע אתה למעשה הופך להיות סוג של בעלים של זכות החכירה. בוא תסביר. בבקשה, עורך דין ערן רייף.

עו"ד ערן רייף: במסגרת הליך הפירוק, הזכויות של החברה הם בעצם מוקנות למפרק הזמני. כוונת המפרק הזמני, כמו שהתחלתי לומר קודם, בשיתוף פעולה עם העירייה,

מר אבי גרובר: אתה מונית על ידי?!

עו"ד ערן רייף: השופט אורנשטיין, נשיא בית המשפט המחוזי הטרי, שעוסק בכל תיקי הפירוקים בבית המשפט המחוזי בתל אביב. במסגרת המינוי הזה, הכוונה היא בצד אחד להמשיך את ההפעלה הזמנית של המועדון, כמו שדובר פה קודם, כאשר במקביל יתנהל הליך שבו אנחנו נפעל תחת פיקוח בית המשפט, וכל מהלך גם יאושר על ידי בית המשפט, להזמין אנשים להציע הצעות לרכישת הזכויות של החברה, שזה גם כל הפעילות השוטפת שלה וגם

הזכויות מכוח חוזה החכירה. המבנה המשפטי, איך זה ייעשה, הוא פחות חשוב, הוא ייעשה בצורה אופטימאלית.

גב' שירה אבין: אתם עד היום לא בדקתם את ההסכם עצמו? את הסכם החכירה? אתם לא בדקתם את המספרים עד היום?

עו"ד ערן רייף: אנחנו התחלנו גם בתהליכים שלנו, לטעמנו, ההסכם חי, קיים, בתוקף. הזכויות שעל פיו קיימות ואני חושב שגם זו הייתה רוח הדברים גם של השופט שאמר 'צריך להמשיך את התהליך על בסיס ההבנה שיש פה הסכם וההסכם הזה יש זכויות מכוחו' והוא קובע גם כללי התנהגות מה קורה כאשר מעבירים את הזכויות על פיו, כל העברת זכויות כזו יש סעיפים בתוך ההסכם. מותר להעביר את הזכויות, העברה של למעלה מ-50% בזכויות, כמו שיהיה במקרה הזה, הכוונה עכשיו להעביר 100% של הזכויות, היא כפופה להליך אישור של העירייה ועם הליך האישור הזה, לפי הכללים שהעירייה סבורה, בניהול הפנימי שלה, שאנחנו לא קובעים בדבר הזה, היא כפופה גם לאישור של שר הפנים, אז היא תקבל את האישורים המתאימים. בית משפט יודע לתת גם את הכלים, גם כשצריכים אישורים מהסוג הזה של רשויות חיצוניות מעבר,

מר טל עזגד: ערן, הנחת העבודה היא שזה 3 חודשים ונדע מה קורה?

עו"ד ערן רייף: אנחנו, יש לנו את כל הכוונה כבר בשבוע הבא להתארגן, לייצר את התהליך של הפרסום שיזמין משקיעים פוטנציאליים להתעניין, לבחון ולהציע הצעות. אנחנו מעריכים שפרק הזמן שיינתן לאנשים על מנת שיבחנו ויוכלו להציע הצעות רציניות, כמו שאנחנו רוצים לקבל, ייקח 3 עד 4 שבועות, ובסוף התהליך הזה, בדרך כלל מה שמקובל זה לערוך תהליך של מעין התמחרות, מעין מכירה פומבית בין המציעים השונים והמציע שיציע

את סכום הכסף הגדול ביותר, הוא אמור להיות זה שיובא לאישור בית המשפט ולאישור, במקביל של מועצת העיר, זהותו, אישיותו, כל התהליך הזה ייעשה בשקיפות מלאה מול העירייה, בשיתוף פעולה עם הגורמים המשפטיים מצד העירייה, כדי שהתהליך עצמו, כולל תביעה שצריך לחשוף ב-Day one בדיוק מי ומה הם האנשים שעומדים מאחורי הגוף החדש. כי בדרך כלל בעסקים מהסוג הזה, תהיה חברה שהיא תהיה חברה חדשה שתיוסד לצורך ההקמה של המיזם הזה. וכל האנשים שעומדים מאחורי החברה הזאת יבואו והם יחתמו על תצהירים, בהליך מאוד מסודר ושקוף והכל יובא לאישורים המתאימים בבית המשפט ובמועצת העיר.

<u>מר גיא קלנר</u>: מה המעמד של בעלי זכות החכירה הקיימים? בתהליך הזה?

<u>מר טל עזגד</u>: כן, שאלתי.

<u>מר גיא קלנר</u>: הם משתתפים באיזושהי צורה?

<u>עו"ד ערן רייף</u>: בלי זכות החכירה הקיימת, היא חברה בע"מ שקוראים לה 'מועדון ספורט רמת השרון בע"מ', שהיא עכשיו בעצם, כל הזכויות שלה מוקנות באופן ווירטואלי, משפטי,

<u>מר גיא קלנר</u>: אליך.

<u>עו"ד ערן רייף</u>: אני עכשיו האלטר אגו של החברה הזאת.

<u>מר גיא קלנר</u>: הם בחוץ?

<u>עו"ד ערן רייף</u>: הם בעלי מניות. יש כללים בדין, אם יהיה מספיק כסף, כמו בכל תהליך של חדלות פירעון, קודם כל משלמים, לפי הדין, הדבר הראשון שמשלמים את זה הוצאות של ההליך עצמו, הדבר השני שמשלמים זה חובות בדין קדימה, עובדים, במקרה הזה גם ארנונה בגין שנה, הדבר השלישי

שמשלמים זה יתר הנושים. אם אחרי כל התהליך הזה קורה מצב, שמברכים כמובן שיקרה, ויישאר עודף בקופה, הכסף הזה, לפי הכללים, שייך לבעלי המניות. הלוואי שזה יהיה המצב, שיציעו פה הרבה כסף עבור הזכויות, ואנחנו נפעל כדי שיהיה פה מציע רציני, ויש הרבה התעניינות, לא רק לראש העירייה פנו, גם אלי פנו כל מיני גורמים, יש כל הזמן התעניינות. אנחנו, צריך להבין, אנחנו כשהתחלנו את התהליך של הקפאת ההליכים, באנו לתוך מבנה שנקבע כבר על ידי בית המשפט, שקבע שעד מועד מסוים ההתנהלות היא במישור שבא לפה לדיון באותה ישיבת מועצה של 1 במאי, בין בעלי המניות לבין אותו משקיע. מרגע שנקבע באופן סופי שהמשקיע הזה הוא מחוץ לתמונה, עכשיו זה פתוח לכל גורם רציני שרוצה לבוא ולהציע הצעה רצינית, ההצעה תגובה בערבות בנקאית, כמו שמקובל בתהליכים האלה בצורה הכי מסודרת והכי שקופה בפיקוח מלא של בית המשפט לכל המהלכים.

<u>ד"ר איריס קלקא</u>: אבל יש לי שאלה, ערן, עכשיו אתם, אתה בעצם, בכפוף כמובן לאישור בית משפט, יכולים להחליט שכדי למקסם את הפירעון של החובות של הנושים, שווה בעצם לשנות את ההסכם ולתמחר אותו לא על פני 9 שנים, אלא לקבוע לצורך העניין זמן ארוך יותר? 20 שנה?

<u>עו"ד ערן רייף</u>: אני יכול לשנות משהו? אני יכול להמציא משהו שלא קיים?

<u>ד"ר איריס קלקא</u>: האם בית משפט יכול עכשיו,

<u>עו"ד ערן רייף</u>: בית המשפט,

<u>ד"ר איריס קלקא</u>: בית משפט לא יכול להחליט ש-9 שנים זה סבירות מאוד נמוכה שיגיע משקיע וישלם?

<u>עו"ד ערן רייף</u>: אני חושב שהמסלול הנכון, בכל דבר בחיים, בוודאי בדברים מהסוג הזה, הוא קודם כל מסלול של הידברות בין בעלי העניין. בעלי

העניין, קודם כל בעלי העניין הציבורי, שרוצים בקיומו של המועדון, בהצלחתו של המועדון ושיהיה מועדון מודרני שנותן שירות טוב לקהילה, זה קודם כל העירייה והפורום שיושב פה, כמו שאמרתי, אנחנו נעשה את כל התהליך בשיתוף פעולה מלא עם העירייה, אני לא חושב שבית משפט יכול לשנות כללים כמו הדברים שקבועים בהסכם החכירה. אני חושב שהסכם החכירה, אמרתי, לדעתי, הסכם החכירה, להבנתנו, הוא הסכם תקף, כשר, קיים, אני לא רוצה להתחיל, זה לא המקום להתווכח על כל מיני ניואנסים כאלה ואחרים. אני חושב שזה אינטרס של כולם שההסכם הזה ימשיך לחיות, לפעול, כדי שבאמת אפשר יהיה להפעיל את המועדון בצורה הכי נכונה והכי טובה הלאה.

מר טל עזגד: מאיפה, אם גידי יכול, מאיפה, מאיזה סעיף תקציבי, או מאיפה הכסף? מדובר פה על למעלה מ-1 מיליון שקל, אם הבנתי נכון.

מר אבי גרובר: לא למעלה.

עו"ד ערן רייף: בגבולות 1 מיליון שקל.

מר טל עזגד: אני מוכן להמר על העניין הזה.

עו"ד ערן רייף: זה רשת ביטחון, אני כמובן לא יכול להתחייב שלא נאלץ לנצל אותה באופן כזה או אחר. אנחנו עושים את כל הפעולות על מנת למקסם את הנושא.

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר: זה לא משנה, יש אישור להוציא 1 מיליון, יצא 1 מיליון.

ד"ר איריס קלקא: הוא לא סתם אמר את זה, זה לא סתם, זה מגובה, הוא אמר שזה בערך 250,000 הכנסות, ו-550 הוצאות, תעשה חשבון.

(מדברים יחד)

עו"ד ערן רייף: אנחנו במהלך המאוד אינטנסיבי, שזכה גם לבירכתו של בית המשפט, הנשיא אורנשטיין כתב במיוחד שהוא מברך את העירייה שהתגייסה לעניין הזה, שנתנה את אותה רשת ביטחון, והבאנו את ההסכמות עם העירייה, שעדיין כפופות להחלטה פה היום במועצה, לבית המשפט. הסמכות שלנו כרגע להפעיל את המועדון היא סמכות ל-3 חודשים, עד 31 באוגוסט, בכפוף לכך שאכן המועצה פה תיתן את רשת הביטחון. ככל שלא תהיה רשת ביטחון, אנחנו לא נוכל להפעיל את המועדון. אני מוכרח להגיד עוד משהו, המועדון, במשך כל החודשים האחרונים, גם בתקופה של הקפאת ההליכים, התנהל בצורה גירעונית. מה זה אומר גירעונית? בכל חודש, בלי מימון חיצוני, ההכנסות היו נמוכות מההוצאות. הסיבות לכך הן לא רלוונטיות כרגע, זה ממש לא חשוב. מה שחשוב שבתקופה של 7 השבועות של הקפאת ההליכים, מ-13 באפריל ועד 31 במאי, נדרש מימון חיצוני של כ-0.5 מיליון שקל כדי פחות או יותר לאזן את הפעילות של המועדון. לכן, ולמרות הסקפטיות של אנשים פה, אני חושב שההערכה של רשת הביטחון בגבולות של 1 מיליון שקל לחודשי הקיץ היא הערכה סבירה, ראויה ואני בהחלט מבין שיש מקום לשים תקרה. אנחנו נעשה כל מאמץ להשתדל לא לנצל גם את כל רשת הביטחון. כמובן שאנחנו,

מר אבי גרובר: אנחנו נלווה אותך בזה בצורה,

עו"ד ערן רייף: ואם אנחנו נראה חלילה, סתם לדוגמא, שב-20 באוגוסט נגמר הכסף, אז ב-20 באוגוסט נגמר הכסף. אנחנו בגלל זה, במקביל, הולכים לעשות מאמץ,

מר רפאל בראל: מה יהיה,

מר אבי גרובר: רפי, לא יצא פה יותר מ-1 מיליון שקל.

מר רפאל בראל: ב-31 לאוגוסט אנחנו מרימים ידיים, מה קורה

למועדון?

עו"ד ערן רייף: אני מסביר, במקביל,

מר אבי גרובר: סוגרים.

עו"ד ערן רייף: ולכן אנחנו פועלים גם באופן אינטנסיבי, כבר בשבוע הבא, אנחנו יוצאים לתהליך של הפרסום ומתוך מגמה שבמקביל לתקופה הזאת, שזה עדיין כמעט 3 חודשים, יימצא נותן שירות, ירכוש את הזכויות ויוכל להיכנס לתפקוד.

מר אבי גרובר: רפי, תראה, זה לא בית ספר. אנחנו רוצים שזה ימשיך לעבוד ואנחנו עושים כל מה שאפשר כדי שזה ימשיך לעבוד, אבל זה לא בית ספר שכאילו עד עולם. אם אני אראה שהעסק לא עובד, אז ניסינו ותודה רבה.

מר רפאל בראל: במקצועי, אני כלכלן ואני מחפש את אותן הנקודות, נקודות התורפה, זה הכל.

מר אבי גרובר: רפי, אני, למשל, באמת, ועורך דין רייף הוא עורך דין, הוא מתעסק עם פירוקים, אני לא יודע כמה קאנטריים הוא הפעיל בימי חייו. אנחנו פה גם מלווים את זה, עם האנשים המקצועיים שלנו, אמרתי את זה כבר, שזה מה שהם עושים ביום יום, אנחנו מנסים להביא לפה באמת את כל הידע בהפעלה של מקומות כאלה, של קאנטריים כאלה, של מועדוני ספורט כאלה. אנחנו באמת, זה לא שאנחנו באים ואמרנו 'יאללה, תמשיך', נתנו לאיזה מישהו שם לעבוד וזהו. אנשים שלנו שעושים את זה ביום יום.

מר רפאל בראל: לכן השאלה ולכן התשובה שלו שהיא סיפקה אותי.

מר אבי גרובר: שמנו מגבלה של כסף.

מר טל עזגד: יש לי שאלה.

(מדברים יחד)

עו"ד ערן רייף: עוד מילה אחת, ברשותכם. אני רוצה לתת עוד דגש פה, שבאמת ראש העירייה דיבר עליו, הנושה הכי גדול של המועדון זו העירייה. והעירייה גם, מעבר לאינטרס הציבורי שיש לה, יש לה גם אינטרס כספי שהתהליך הזה יניב תמורה ראויה, כדי שאפשר יהיה לשלם את החוב לעירייה, של למעלה מ-2 מיליון שקלים, זה סכום מאוד גבוה ואנחנו בהחלט מאמינים שבהליך מכירה, כמו שאנחנו נעשה אותו, אפשר יהיה להביא לפירעון חלק משמעותי ואולי אפילו יותר ממשמעותי של החובות. אנחנו ראינו מה היה מוכן אותו משקיע להציע, אנחנו בוודאי לא יכולים להגיד באופן וודאי שהבא בתור יציע את אותו סכום, או חצי מהסכום או שליש מהסכום, אבל בוודאי יש פה,

מר רפאל בראל: לכל דבר יש מחיר.

עו"ד ערן רייף: יש פה דבר שהוא יש לו ערך כלכלי ואנחנו בטוחים שיהיו מציעים שיציעו סכומים נכבדים של כסף.

מר טל עזגד: אני, מה שמטריד אותי עוד פעם,

מר אבי גרובר: שנייה, גידי, אתה רוצה לסיים את התשובה? תן לו שנייה, שאלת שאלה, בוא. שאלת שאלה. טל, אתה שאלת שאלה.

מר טל עזגד: רגע, דקה. אני יודע, זו שאלה שלי, אבל אני רוצה להרחיב אותה. לפני שאנחנו מבינים מאיפה בא הכסף, שזה סיפור אחר, ואני מניח שיימצאו הפתרונות, על חשבון דברים אחרים וזה בסדר.

מר יעקב קורצקי: מה אתה מציע, טל?

מר טל עזגד: שנייה, שנייה.

מר אבי גרובר: תן לו.

מר טל עזגד: מותר לי?

מר יעקב קורצקי: מה, אתה היית סוגר את הקאנטרי?

מר טל עזגד: לא, אני רוצה לשאול שאלה, מותר לי? ברשותך. יש לך מין נטייה כזו להתנפל עלי, זה לא עובד.

מר יעקב קורצקי: היום דווקא אני מנסה לנשוך שפתיים.

מר אבי גרובר: בגדול, זה ברשותי.

(מדברים יחד)

מר טל עזגד: אבי, איך שאני מדבר הוא מתנפל עלי. תקשיב, תראו, בעוונותיי הרבים, עם כל הכבוד, יעקב, לפניך הייתי 6 שנים יושב ראש אגודת הספורט, עסקתי בתחומים האלה, כולל שרונית, כמעט יום יום, יכולים להעיד חבריי והאנשים שעבדו איתי, שי ואריק, שהיו גם בשנים ההם. הרבה פעמים נדרשנו לסוגיה הזאת והרבה פעמים שאלנו את עצמנו את השאלות של הקאנטרי. אני רוצה לשמוע איך, בקצרה, כי אין לנו פה ערב ארוך עוד, אבל לשמוע תוכנית עבודה קצרה, איך הולכים, כי עד היום שום חוות דעת שניסינו, בדקנו והבאנו וגם היו חברות חיצוניות שבדקנו איתם, אף אחד לא הרשה לעצמו לקחת את הקאנטרי ולממן אותו והנה, שמוליק מסתכל עלי, הוא זוכר ימים של חברות של ההסתדרות ועוד כל מיני כהנה וכהנה שהסתובבו פה.

(מדברים יחד)

מר טל עזגד: ומעניין אותי האם נמצאה הפורמולה להרוויח, כי אני מתכוון להצביע בעד, שתהיה רגוע, אני מתכוון להצביע בעד, לפחות את ה-3 חודשים האלה, לתת לזה חמצן ואפשרות להתקיים, שלא יהיה אי הבנה, אני לא נגד.

מר אבי גרובר: שי, אתם רוצים להתייחס, בבקשה?

מר שי חורי: טוב, אני ברשותכם, אני אעמוד פה. אני מנהל את מועדון ספורט שרונית ב-10 שנים האחרונות. נתבקשתי לפני מספר ימים להגיע לקאנטרי ברמת השרון, ללוות אותו באופן מקצועי וניהולי, בליווי של האגודה בעירייה. אני את הקאנטרי לא מכיר, הייתי שם אולי 3 פעמים בחיים שלי, לא עניין אותי, האמת, כל כך. התעסקתי בשרונית. הגעתי לשמה, מבחינה תחזוקתית, המקום במצב על הפנים, העובדים שמה איבדו את הדרך.

גב' רות גרונסקי: הדשא שלך יותר ירוק, אין ספק.

גב' שירה אבין: אם זה היה רק הדשא, היינו במצב טוב.

מר שי חורי: הקאנטרי יש לו כניסה אחת ראשית ועוד 4 כניסות מסביב שאפשר להיכנס, כל מי שרוצה, יש שם כל מיני דלתות שנכנסות.

גב' רות גרונסקי: אני תמיד שילמתי מחיר מלא.

מר גיא קלנר: זורקים כדור, באים עם בגד ים, אומרים 'הכדור קפץ מעל הגדר'.

גב' רות גרונסקי: טוב, יפה.

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר: אני מבקש מהקהל להירגע.

מר שי חורי: ערכתי שיחה עם 3 עובדים במקום, שהם בעצם הגרעין שמה של העסק שעובד, הם הסבירו לי קצת איך שהדברים פה עובדים כרגע, שכמעט כל אחד עושה שם מה שהוא רוצה, כל אחד יכול להיכנס לקאנטרי, לפעמים שאתה בא לקאפוורה, אומרים 'תגיד שאתה בא לחוג הזה והזה, השער ייפתח, בלי לבדוק אותך, בלי לדעת מי אתה'. אני מספר לך את זה, ביומיים שהייתי שם, כבר אמרתי, אני אחכה ביום ראשון בערב לקבל את האישור הסופי שאני אהיה שם, אז כל הדלתות ננעלו שם, יש שלט בכניסה

שאומר שהכניסה לקאנטרי רק בצ'יפ, כרטיס או כרטיסייה, שאר מי שנכנס מי שרוצה, לא יוכלו יותר להיכנס, דיברתי עם הבעלים של חברת האבטחה, הסברתי לו שאם אני אהיה פה ואחד שייכנס לפה בלי כרטיס או צ'יפ, הוא סיים אצלי לעבוד פה. אני עובד מהר, אני לא מחפש תירוצים, או שיביא לי תירוצים. סתם דוגמא, חדר הכושר שם עובד בלי מזגן, יש שמה מאוורר שעובד, למה אין כסף לטפל במזגן כרגע, הדשא שם נראה כמו עשבים. כבר הכנסתי שם גנן היום, לקחתי את הריזיקה שאתם תאשרו פה בישיבה את הסיפור הזה. בשבת האחרונה מכרו בקאנטרי 34 כרטיסים, שרונית מכרו 900 כרטיסים בערך, 900 כניסות. יש שם פוטנציאל אדיר. אני שלחתי מכתב לאריק, שאני צריך כמה דברים במיידי לעשות שמה. אני מעריך ביכולת שלי שהמקום הזה בחודש האחרון יקבל שינוי דראסטי בפרסום, אנחנו נביא לאיזושהי הצלחה מסוימת.

<u>מר אהרון אלמוג אסולין:</u> אתה מנהל את הקטע הכספי גם בשרונית? או רק את הקטע התפעולי?

<u>מר שי חורי</u>: כל הקטעים אני מנהל, גם את השחייה. בשרונית יש 14 מדריכי שחייה, בקאנטרי יש 2. אצלי עומדים בתור 100 ילדים לשחות. אני שואל את האנשים 'למה לא פיתחתם את זה? מה הסיפור?' אף אחד אין לו מה להגיד לי, כל אחד שם כאילו לעצמו.

(מדברים יחד)

<u>מר אבי גרובר:</u> עוד שאלות לשי? תודה, שי, בהצלחה.

<u>מר טל עזגד</u>: שי מדבר על 900 כניסות בשרונית, האם אנחנו ערוכים במערבית לנושא של התנועה שם בסיפור הזה?

<u>מר שי חורי</u>: מחיר הכניסה,

(מדברים יחד)

מר שי חורי: עוד משהו לגבי מחיר הכניסה, זה יהיה במחיר אחיד של 50 שקלים. רק שתדעו.

(מדברים יחד)

מר שי חורי: זה לא כמו בשרונים. זה כניסה חד פעמית לנפש לא קשור לגיל. שרונית, היה כתבה בטלוויזיה, אנחנו הבריכה, בין הזולות בארץ, שרונית זה 35 שקלים וכרטיסייה ב-30 שקל. כרטיסייה תימכר בקאנטרי ב-500 שקלים ל-11 כניסות. אנחנו צריכים למלא את הקאנטרי הזה באנשים, הקאנטרי יכול להכיל 2,000 אנשים, אנחנו ניתן גז פה. ניתן שמה גז במקום הזה. אני לא קוסם, אבל אנחנו נעשה את כל המאמצים.

גב' שירה אבין: שי, אמרת ש-2,000 מנויים יכולים להיות? הבנתי שיש 2,500.

מר אבי גרובר: 2,000 איש בבת אחת יכולים להיות שם.

מר שי חורי: 2,000 איש יכולים להיכנס בו זמנית למקום.

גב' שירה אבין: ומה קורה אם נכנסים יותר?

מר אבי גרובר: לא נכנסים. לא יכולים להיכנס 3,000.

מר אריק דורון: שירה, בשבת היה חם מאוד, בשרונית אי אפשר היה להכניס בן אדם פנימה, הקאנטרי היה ריק.

מר שי חורי: אני בשרונית, בשעה 11:30 בבוקר, האנשים שבאו לקנות כרטיסים, אני דיברתי עם כולם,

(מדברים יחד)

מר גידי טביב: הנתונים כבר נאמרו, סעיף תקציבי זה סעיף של

תרבות וספורט בהיקף של עד 1 מיליון שקל, יכול להיות שזה לא יצא. יש פה גם מרכיב מסוים של קידום מאמצי גבייה, כי בסופו של דבר, כמו שאמר מר בראל, המפרק יוציא מכרז כעסק חי, אז אנחנו נקבל יותר הכנסות מפיגורים מהחוב, ככה אני מקווה.

מר אבי גרובר: מעבר להוצאות של הפירוק.

מר גידי טביב: וההוצאות האלה,

מר אבי גרובר: הוצאות הפירוק זה הכסף הראשון שישולם.

מר גידי טביב: אפשר לראות בזה כהלוואה.

מר אבי גרובר: שיהיה ברור, לא, חשוב לי שזה יהיה ברור, זה לא איזה 1 מיליון שקל שעפים.

(מדברים יחד)

גב' שירה אבין: גידי אמר,

מר אבי גרובר: חבר'ה, אחד שואל.

גב' שירה אבין: יש סעיף תקציבי לזה?

מר גידי טביב: אנחנו נתקצב, בעקבות ההחלטה פה, נתקצב.

מר אבי גרובר: כסף בקופה, שירה, כסף בקופה יש. כן.

גב' שירה אבין: הוא יכול לענות, כן או לא.

מר אבי גרובר: התשובה היא כן, אני עונה, כן. יש כסף בקופה, ואם נגיע למצב שהלך לנו ה-1 מיליון שקל וזה נמכר באפס, אז אנחנו נצטרך להחליט, במסגרת דיוני התקציב, על מה אנחנו מוותרים, מאוד ברור.

מר עידן למדן: נכון.

מר אבי גרובר: תושבי רמת השרון משלמים ארנונה, יש הכנסות, יש

כסף בקופה. אם ה-1 מיליון שקל ינוצל ולא יוחזר כלום, נצטרך למצוא מקור מול מה אנחנו לא נותנים 1 מיליון, יש לנו יותר מחצי שנה, נמצא את הכסף. אוטוטו נשב פה נאשר תקציב, זה יבוא לידי ביטוי גם בתקציב. עידן, רצית להגיד כמה דברים?

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל אני הצבעתי לפני שעה.

מר אבי גרובר: תכף, אחרי עידן אני אתן לך.

מר עידן למדן: טוב, אמרתי רק שאני אולי הייתי מוכן לקבל את נימת הביקורת על ההבאה בדיון הקודם, אבל הביקורת על כך, על מה שנעשה עד היום, לעומת מה שאבי עשה בחודש האחרון, היא בטלה בשישים, אני חושב שהיה מאוד מאוד נכון להיכנס למהלך הזה. אני חושב שכרגע אנחנו באים אליו בידיים נכונות. אנחנו כן צריכים באמת שהמהלך יצא כמה שיותר מהר ב-3 חודשים האלה וככל שחלילה וחס יש התמחרות או משהו כזה, הפורום הזה חייב לדעת עליו מבעוד מועד בהזדמנות הראשונה כדי שבאמת נדע, ובין השאר, אנחנו גם נצטרך לבחון בעצמנו, אפרופו ההסכם או לא ההסכם, את ההפעלה והאפשרויות שלנו להיכנס, כי אני כן חושב שאגודת הספורט יודעת, וצריך גם את זה לשקול. זהו.

מר אבי גרובר: כן, אהרון, רצית לשאול משהו.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני רוצה לברך אותך, עורך דין רייף, אתה המפרק הראשון שאני פוגש, תמיד חלמתי לראות את המפרקים האלה והייתי בטוח שהם בדרך כלל בנויים כמו איזה ארון של 2 על מטר שיפרקו אותנו. היחיד שבטוח שכשהוא אומר,

מר אבי גרובר: הוא עורך דין.

(מדברים יחד)

מר אהרון אלמוג אסולין: זה בנימה האישית.

מר גיא קלנר: אתה האופזיציונר הכי מצחיק שאני מכיר. אני חייב להגיד לך את זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני גם הכי יפה שאתה מכיר.

מר גיא קלנר: זה גם נכון.

גב' שירה אבין: למה, טל לא יפה?

מר גיא קלנר: טל בכלל.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני, ברשותכם, חושב שזה הדיון הראוי ולא הדיון מלפני חודש, עידן, כי הדיון לפני חודש, ואתה יכול לפשפש,

מר עידן למדן: אמרתי לך שאני מסכים שיכול להיות שהדיון,

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה יכול לפשפש בפרוטוקול.

(מדברים יחד)

מר יעקב קורצקי: כל דבר הוא מדבר ואנחנו ככה, אהרון, אתה בן אדם מאוד רציני, לפעמים אתה בכיוון אחר לגמרי.

מר עידן למדן: על זה שלא גבו ארנונה, על זה שלא עשו שום דבר, על הדברים האלה היית צריך לבקר. על זה שבכלל הגענו למצב הזה.

(מדברים יחד)

מר יעקב קורצקי: אבל זה לא נכון, גם מיכה יכול להגיד לך את זה.

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר: אתה יכול לסיים?

מר אהרון אלמוג אסולין: שיאפשרו לי.

מר אבי גרובר: תן לו, הוא רוצה להגיד.

(מדברים יחד)

מר טל עזגד: אין לו חברת יחסי ציבור שכותבת לו, הוא צריך לעבוד בלילה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא כותב פוסטים וכשאני כותב פוסטים, אני כותב אותם ולא אף אחד אחר. ונחזור לדיון עצמו, זה הדיון הראוי, עידן. וזה, אם תפשפש בפרוטוקול, בדיוק מה שאמרתי, שמביאים לנו הצעה אחת שאומרת זה אדון, לא זוכר איך קוראים לו.

מר עידן למדן: לכן לא בוצעה הצבעה. זה הכל.

מר אהרון אלמוג אסולין: ואחר כך מציגים לנו,

מר גיא קלנר: אבל הדיון הוגדר,

(מדברים יחד)

מר גיא קלנר: אז זה הוגדר כסיעור מוחות.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, הוצגה לנו אלטרנטיבה אחת.

(מדברים יחד)

מר עידן למדן: אהרון, הבעיה היא למה באמת היה שם את הבנייה הבלתי חוקית והעירייה לא עשתה שום דבר, למה באמת הגענו למצב שחייבים 2.5 מיליון שקלים לעירייה ואמרה ראשת העיר שהיא לא ידעה על זה בכלל.

גב' שירה אבין: מה היא לא ידעה?

מר עידן למדן: היא אמרה שהיא לא ידעה, זאת הבעיה, זה המחדל.

גב' שירה אבין: מה היא לא ידעה?

מר עידן למדן: שיש חוב.

גב' שירה אבין: בטח שידעה, אני אמרתי שלא ידעתי?

מר עידן למדן: בדיון הקודם אמרת לא ידעת.

גב' שירה אבין: לא, ממש לא נכון.

מר עידן למדן: אז סליחה, אם אמרת שידעת, אז עוד יותר טוב, אז אם ידעת ולא פעלת לגבייה, אז חמור ביותר.

גב' שירה אבין: יעקב ידע וכל הגבייה ידעה. עידן, תירגע, קודם כל.

מר עידן למדן: למה תירגע? אני אירגע? אני אומר, זה בדיוק.

(מדברים יחד)

גב' שירה אבין: מעבר לזה, עידן, רק שתדע, אנחנו ניסינו במשך חודשים לעזור לקאנטרי וישבנו בהרבה מאוד ישיבות פנימיות כדי לעזור לקאנטרי, אז אל תנסו להיות יפיי נפש.

מר עידן למדן: גם זה מה שאבי עשה, זה גם מה שאנחנו עשינו.

גב' שירה אבין: שאתם פתאום באים להציל את העולם. היינו שם לפני, ויעקב יודע את זה בדיוק, ישבנו וידענו,

מר יעקב קורצקי: אני אמרתי, נכנסתי אליך, לחצתי לך יד, אמרתי לך 'שאפו, ואני יודע כמה מאמצים'.

גב' שירה אבין: ידענו שיש חוב וניסינו לעזור בכל דרך אפשרית כדי שהקאנטרי לא ייסגר.

מר עידן למדן: וגם אבי ניסה לעזור בכל דרך אפשרית, זה לא שהוא לא ניסה לעזור.

גב' שירה אבין: אנחנו לא אמרנו אבל,

(מדברים יחד)

מר אבי גרובר: בגלל ה-9 שנים, למה לא יצא?

גב' שירה אבין: לא היה מה להביא, כי לא היה אנשים שרצו בכלל להיות במקום הזה, ויחד עם זאת, אנחנו בלענו והחזקנו כל הזמן כדי שהם לא יצטרכו לשלם לנו את ה-2 מיליון ונוכל לתת להם להמשיך איכשהו להתקיים ונמצא איזשהו פתרון.

מר אבי גרובר: אני אמרתי שיש חוב של 2.8 מיליון ואת אמרת "אף פעם לא הובא הנושא לדיון, זה פעם ראשונה שאני שומעת את זה".

גב' שירה אבין: שמה?

מר אבי גרובר: נאמר על החוב. שנייה, אבל מעבר לחוב "אמרת שיש חובות, פעם ראשונה אני שומעת את זה." זה מה שאמרת, ואני פה אומר בצורה מפורשת בפרוטוקול, שיש פה דיון.

מר עידן למדן: אז אם יש טעם נפגם, זה הטעם הנפגם.

מר אבי גרובר: "הייתי שמח לשמוע את דעתכם, אני אשמח לשמוע את דעתכם, זה כל מה שהיה פה, עניין של לקיים דיון, זה כל מה שאני אומר פה בצורה הכי מפורשת בעולם." יאללה.

מר אהרון אלמוג אסולין: כל מה שביקשתי ממך בדיון ההוא זה שתביא אלטרנטיבות. אלה האלטרנטיבות שאתה מביא כאן עכשיו, של האגודה, של הוועדה הקרואה של הקאנטרי, אלה הדברים, והדברים האלה כולנו אמרנו פה אחד שאנחנו לא נרצה אף פעם לסגור את המועדון הזה, אנחנו רוצים את רווחתם של התושבים ולכן אנחנו נתמוך בהצעה הזאת. ולכן, מראש, הדיון של לפני חודש היה דיון מיותר, לא במקום, והיה מכוון חד צדדית לדבר שהוא איננו ראוי, בזה סיימתי.

גב' שירה אבין: ומעבר לזה, גם לגבי אגודת הספורט, אנחנו שאלנו

יותר מפעם אחת, וניסינו לחשוב, גם בישיבות פנימיות שישבנו, שאגודת הספורט כן תיקח את זה על עצמה, ואגודת הספורט לא רצתה לקחת את זה על עצמה. ויכול להעיד גם טל.

מר עידן למדן: בשביל שאגודת הספורט תיקח על עצמה צריך לעשות מהלך שלא נעשה.

גב' שירה אבין: מתוך הבדיקה של הדברים, יעקב.

(מדברים יחד)

גב' שירה אבין: אני אמרתי מראש שהם אלה שצריכים לנהל גם את הקאנטרי, ואנחנו יודעים את זה כבר הרבה זמן. אין וויכוח בקטע הזה.

מר אבי גרובר: הרבה פעמים איך שאתה שואל את השאלה ככה אתה מקבל את התשובה. ועובדה שפה, שכולם ניסו להלך אימים מכל מיני כיוונים, ידענו לייצר פה את המתווה שמאפשר לקאנטרי להמשיך לעבוד, כשהרבה אנשים אמרו 'אתה תראה שזה לא יצליח ולא יהיה'. אני אומר לך שבאותה צורה, אתם אומרים שלא היה זה ואף אחד לא בא וכאלה, עוד לא התחלנו לפרסם כלום, עוד לא אמרנו מה יהיה והתור זה מפה בערך עד הקאנטרי, אז בינתיים אני רואה שיש המון ביקוש, ואני ראיתי פה, אמרתי לכם, הייתה פה ישיבה, אי אפשר היה לראות רצפה, החדר היה ברמה של אנשים שבקושי יכלו לעמוד,

גב' שירה אבין: של מה, של אנשים שרוצים,

מר אבי גרובר: שאנשים שחיים מהקאנטרי הזה, אנשים בכו פה על זה שהקאנטרי ייסגר. אז הקאנטרי בינתיים לא נסגר ואנחנו, אני אנהל את זה למקום שבו ימשיך להיות שם קאנטרי, אני אנהל תהליך שבסופו של דבר הקאנטרי ימשיך לעבוד, ואם יהיו בעיות אנחנו נדאג למצוא את ההסדר

שיאפשר לקאנטרי להמשיך ולפעול, וזהו. תודה רבה, זה נורא ברור.

מר רפאל בראל: אני חושב שמיצינו את הדיון הזה.

מר אבי גרובר: מי בעד המתווה, כפי שהעברנו לכם אותו פה, מכתב הנאמן? פה אחד? כולם בעד? תודה רבה, לילה טוב.

החלטה מס' 175: המליאה מאשרת פה אחד מתווה הפעלה זמנית של הקאנטרי קלאב, מיום 1.6.16 ועד ליום 31.8.16, במסגרת הליכי פירוק.

___________________	____________________
אבי גרובר	**שירלי פאר יגרמן**
ראש העירייה	**מנכ"לית העירייה**

קובץ החלטות

1. אישור פרוטוקול ישיבת המליאה שלא מן המניין מספר 21 שהתקיימה ביום 10.4.16

<u>החלטה מס' 170</u>: המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקול המליאה שלא מן המניין מספר 21 שהתקיימה ביום 10.4.16.

2. אישור פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין מספר 25 שהתקיימה ביום 1.5.16

<u>החלטה מס' 171</u>: המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקול המליאה שמן המניין מספר 25 שהתקיימה ביום 15.5.16.

3. אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין מספר 22 שהתקיימה ביום 15.5.16

<u>החלטה מס' 172</u>: המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקול המליאה שלא מן המניין מספר 22 שהתקיימה ביום 15.5.16.

4. מינוי גב' רותי גרונסקי ומר צבי ברי כחברים בוועדה החקלאית

<u>החלטה מס' 173</u>: המליאה מאשרת פה אחד את מינוי גב' רותי גרונסקי ואת מר צבי ברי כחברים בוועדה החקלאית.

5. מינוי שני פקחים למחלקת הפיקוח: דרגה 8-5. מר שמעון שלום, ת.ז 039692272 ומר עוז כהן, ת.ז 034587196

<u>החלטה מס' 174:</u> המליאה מאשרת פה אחד מינוי 2 פקחים למחלקת פיקוח: דרגה 8-5. מר שמעון שלום, ת.ז 039692272 ומר עוז כהן, ת.ז 034587196.

6. אישור מתווה הפעלה זמנית של הקאנטרי קלאב, מיום 1.6.16 עד ליום 31.8.16, במסגרת הליכי פירוק.

<u>החלטה מס' 175:</u> המליאה מאשרת פה אחד מתווה הפעלה זמנית של הקאנטרי קלאב, מיום 1.6.16 ועד ליום 31.8.16, במסגרת הליכי פירוק.

אבי גרובר	**שירלי פאר יגרמן**
ראש העירייה	**מנכ"לית העירייה**